

396

שריבי אור

משיעוריו השבועיים של
הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

פרשת

יתרו

תשפ"ה וכו'

- שיעור יום רביעי כ"ט טבת בא למתחברים.....2
שבת בשלח תשפ"ה.....26
שבת בא תשפ"ה.....29
והתקדשתם: בסוף האדם ישלם על התאוה - בילדיו.....30
הפרשה: איך באמת מגיירים גרים כמו יתרו?.....31

התמונות באדיבות:
מקושרים לצדיק

שיעורים

שיעור יום רביעי כ"ט טבת בא למתחברים

ביידן, והפרקליטות אמרה זה לא מלחמה זה הכל שקרים, אומרים לגייס בחורים זה שקר אחד גדול, לא צריכים, עכשיו פיטרו חצי מהצבא, היה ארבע מאות אלף, מאתיים [אלף] שלחו הביתה, עכשיו שלחו מאתיים הביתה, וכל יום מפטרים אנשים, אומרים תלכו הביתה, עכשיו כבר פינו את כל הצבא מעזה, השאירו רק ככה סתם בשביל מראית עין, לא השאירו חיל אחד בכל עזה, רק בעוטף, רק מסביב, לא צריך חיילים, לא צריך כלום, מספיק שני חיילים, זה הכל שקרים, זה הכל (-) כל התעמולה שצריך חיילים (חרדים) הם מרמים את הדתיים, מרמים את עצמם, מרמים!, המטרה שלהם זה להפוך אותם -

צריכים לדעת שלא משתמשים בשום דבר, שום גליקים (גלקסי), ולא שאומי, ולא פלאפון, ולא [מסתובבים] ברחובות, אתם זכיתם להיות בחורי ישיבה, זה המלח של הארץ, העידית של הארץ, כולם רוצים לגייס בחורי ישיבה, כי אומרים שחסרים חיילים, זה הכל שקרים, הכל זה פוליטיקה, הכל זה... את עזה אפשר לכבוש ביום אחד [עם הכמות חיילים שיש היום, ולא צריך לשם כך לגייס חרדים], מה זה עזה? זה כמה מפגרים, כמה אן-אלפא-ביתים, אין להם טנקים אין להם כלום, יש להם RPG וציר פילדלפי, זה הכל פוליטיקה, ביידן בכלל לא הרשה להביא צבא, אחת הסיבות שלא הביאו את הצבא ארבע ימים זה בגלל

תורה ס"ד כתוב ניגונים, צריכים לנגן¹, הרב'ה אומר רק על ידי ניגונים מחזירים בתשובה, כל אלה שמחזירים בתשובה, מקרבים עשר - נושרים עשר אלף, זה הכל נושרים, היום יש שאומי, ופלאפון, וסמרטפון, כולם נושרים אחד אחרי השני, בחור לא יכול לעמוד [בניסיונות], יש לו פלאפון ביד והוא רואה מה שאסור לראות, מה שלא ראו לא בדור המבול, ולא בדור הפלגה, ולא ראו בשום דור, לא בדור אנוש.

ערכים הולכים מכוסים, עכשיו הגענו מאילת, נסענו את כל

את המגויסים) לחילונים, לפושעים, שישבו בבתי סוהר, כבר לוקחים סמים, ברגע שאדם בצבא הוא כבר לוקח סמים גם כן, שם כולם לוקחים סמים.

אדם צריך לדעת נותנים לו את הגן עדן, אדם לומד תורה, לומד את הרמב"ן, כל אחד שלומד פרשת בא [מרגיש גן עדן], עכשיו בשמונה [בערב] נתחיל ברכו, 8:15, ויש דברים שצריכים לדעת אותם, פרשת בא, (אני לא כתבתי את פרשת בא, זה לא אני כתבתי, חושבים שאני כתבתי אז לא רוצים ללמוד את זה, אבל אני לא כתבתי את זה, אני לא כתבתי...).

מראי מקומות והערות

ובה, שפאקמת יש שם אלקות. ואף על פי כן הוא בחינת לבוש, בחינת צמצום, בחינת חלל הפנוי:
וזה בחינת: "וענתה בי צדקתי ביום מחר".
'צדקתי', בחינת לבושין, בחינת (איוב כ"ט):
"צדק לבשתי". שאז ביום מחר, שיהיה הקפול שקר, יתגלה סוד בחינות הלבושין, בחינת הצמצום של החלל הפנוי פנ"ל. כי אז יתגלה ראש אמונה הנ"ל, בחינת: "תבואי תשורי מראש אמונה" הנ"ל, בחינת הנגון העליון של ראש אמונה הנ"ל, ששל ידו נתפסל כל המבוכות של חלל הפנוי פנ"ל. וזה הנני מביא מחר ארבה, ראשי תבות אכן רוח הוא באנוש (איוב ל"ב): בחינת נגינה, שהוא בחינת רוח. הנני, שאז יתגלה הנגון והאמר של ראש אמונה פנ"ל, ועל ידו יתפסלו כל האפיקורסות, אפלו של חלל הפנוי פנ"ל:

¹ ליקוטי מוהר"ן תורה סד
וזה, ויבא משה אל פרעה וכו', הנני מביא מחר ארבה בגבולך. מחר, הוא בחינת לעתיד לבוא, כי מחר לקבל שכר (ערובין כ"ב): בחינת (בראשית ל): "וענתה בי צדקתי ביום מחר", הנני בחינת קבול השכר לעתיד לבוא, ואז יבינו בחינת החלל הפנוי שהוא על ידי הצמצום, איך אפשר להיות, שפאקמת יש שם אלקות, ואף על פי כן הוא חלל הפנוי פנ"ל. וזהו בעצמו הקבול שקר, כי עקר הקבול שכר לעתיד הוא, שיישגו השגות, ויבינו מה שיהיה אי אפשר להבין בעולם הזה. ואז ידעו שהחלל הפנוי הוא בבחינת ארבה, כההוא קמצא דלבושה מנה ובה (בראשית רבה פרשה כ"א), (כמוכא בכל ספרי קבלה שיהיו בחינת סוד חלל הפנוי, לבוש, הוא בחינת הצמצום של חלל הפנוי, ששל ידו בחינת הלבושין. יבינו שהוא מנה

כאן אחרי הבית ההוא יש נביא יתרו, היית פעם בנביא יתרו? תיקח את הבחורים לנביא יתרו, שיעשו סיבוב, כן, זה אחרי מגדל, אחרי מגדל יש נביא יתרו, הייתי שם פעם אחת הביאו קצת אורז, אכלו אולי מהזיתים טעמנו משהו, יש נביא יתרו.

כתוב שיונדב בן ריכב אמר לא לגור [בבתים]², עד היום הם גרים

המדבר, כולם מכוסות עם חמש שאלים, וחמש שמלות שחורות, ואין דבר כזה [ללכת מגולה], אפילו הערבים יודעים שצריכים להתכסות, מילא האירופאים הם מנובלים, אבל תלמדו מהערבים, תלמדו מהערבים, הם קיבלו [איך צריך להתלבש] מאברהם יצחק ויעקב, הם קיבלו מיתרו.

תלכו לנביא יתרו [שבכפר חיטים], זה

מראי מקומות והערות

אצל לשכת השירים אשר מפעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף: {ה} ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין: {ו} ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם: {ז} ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימייכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים

² ירמיה לה

{א} הדבר אשר יהיה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: {ב} הלוך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין: {ג} ואסח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בני ואת כל בית הרכבים: {ד} ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן גדליהו איש האלהים אשר

חזיר, היה להם (- לאמריקאים) קופסאות בשר חזיר, הם (-) (הסעודים) לא הרשו להם להכניס את הקופסאות האלה. אצל היהודים הכל מותר, אז הכל שקרים.

הערבים לא יכולים לעשות מלחמות, הם בכלל לא יכולים להילחם, הערבים לא יודעים להילחם, לא יודעים כלום, הטורקים עוד ידעו קצת, כי הצרפתים אימנו אותם, אבל אלה הערבים פה, לא יודעים כלום, בעזה לא יודעים כלום, אן אלפא ביתים, הולכים יחפים³.

אז עכשיו עם ישראל נכנס למשבר נורא, (פשוט משבר, אני לא יכול לספר על המשבר הזה, אני לא יודע מי אשם, אם ביבי אשם, או ביידן אשם, או טראמפ אשם, אני לא..., זה נחקר בסוף השיעור, נראה מי אשם במשבר הזה, משבר נורא...), הוא (- קרח) אומר אנחנו לא נעלה [למשה], [יב] וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקָרָא

באוהלים הבדואים, הוא אמר לא לגור בבתים, יונדב בן ריכב, לכן הם (- צאצאיו שהלכו בדרכיו) לא הלכו בגלות, הבדואים זה יונדב בן ריכב, והדרוזים זה יתרו. הם לא גרים בבתים עד היום - הבדואים, הם הולכים מכוסים, לא שותים יין, אסור להם לשתות יין - לערבים, אסור לשתות יין, צעקתי צעקות בכלא, הערבים ביקשו לטעום מהקידוש, אסור לך לתת להם לטעום, [הערבים] רצו לטעום מהקידוש, יש שם חדר מלא בקבוקי יין בצלמון, חדר מלא, חדר ענק עם בקבוקי יין ומיץ ענבים, ואל תתנו להם אז זעק עלי הדרוזי, המפקד היה דרוזי, אסור להם לשתות יין, מה אתה נותן להם לטעום מהקידוש, זה אסור להם, הם יודעים, לא שותים יין, אסור לאכול חזיר, הם שומרים את זה עד היום, כשהאמריקאים היו בסעודיה במלחמת המפרץ האמריקאים לא יכלו להכניס

מראי מקומות והערות

³ [נראה שמכוון לרמז שהערבים אפילו שאינם יודעים כלל להילחם בכל אופן הצבא לא מצליח להכריע אותם כיון שהערבים שומרים על ההלכות שלהם והיהודים אצלם הכל מותר, ויש הפקרות, ולכן אין סיעתא דשמיא, ה' יצילנו].

שם: {ח} וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוֹנָדָב בֶּן רֵכָב אֲבִינוּ לְכָל אֲשֶׁר צִנְּנוּ לְבַלְתִּי שְׁתוֹת יַיִן כָּל יָמֵינוּ אֲנַחְנוּ וְנָשִׁינוּ בְּנֵינוּ וּבְנֵיתֵינוּ: {ט} וּלְבַלְתִּי בְּנוֹת בָּתִּים לְשִׁבְתָּנוּ וְכָרָם וְשָׂדֶה וְזָרַע לֹא יִהְיֶה לָּנוּ: {י} וְנִשְׁבַּח בָּאֱהָלִים וְנִשְׁמַע וְנַעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר צִנְּנוּ וְיִנְדָּב אֲבִינוּ:

ודבש, ואתה (- משה רבינו) אמרת כל הזמן [שתביא אותנו לארץ ישראל שהיא] **זבת חלב ודבש, איזה זבת חלב ודבש? שנה וחצי אנחנו במדבר, 15 חודש במדבר, עכשיו קרח זה אחרי תשעה באב** [שנה וחצי אחרי שיצאו ממצרים].

[ועוד קושיא היה לקרח על משה רבינו:] **אתה אומר עוד 40 שנה** [יכנסו לארץ], **השתגעת לגמרי**, [אמרו קרח ועדתו] **למה משה אומר** [שיכנסו לארץ ישראל רק עוד 40 שנה? כי [אלדד ומידד] אמרו [נבואה:] "משה מת [יהושע מכניס", אלדד ומידד] הלכו במחנה עם מגפון, וצעקו משה מת, אם משה יכנס לארץ הוא ימות על המקום, אז קרח ועדתו אמרו שכיון ששמע משה רבינו

לדתו ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: (יג) **המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר:** (יד) **אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ונתתנו לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקה לא נעלה:** (במדבר פרק טז) **לא יעזור לך, גמרנו, נגמר הסיפור, יש גבול! יש גבול! יש קו אדום! אי אפשר לעבור קו אדום! לא נבוא, לא נעלה, היינו [במצרים] בארץ זבת חלב ודבש, היה לנו הכל, דגים בחינם, פה יש דגים בחינם? מחלקים דגים בחינם? מחלקים, אז כמו במצרים דגים בחינם, זכרנו את הדגה שאכלנו בחינם [במצרים], והיה שזיפים בחינם, ותפוזים בחינם, הכל היה בחינם, והיינו בארץ זבת חלב**

גבול צריכים לדעת את זה, אי אפשר למתוח את החבל יותר מידי, אתה יכול לעבוד על אנשים לרמות אותם לסדר אותם לשים אותם במדבר שנה וחצי, עכשיו עוד 40 שנה זה, אמר, משה גמרת איתנו, מהיום אתה גמרת, אין, אנחנו לא.

[אבל לעומת הגברים שחלקו על משה רבינו פעם אחר פעם] הנשים האמינו במשה, אשתו של און פלת⁴ אמרה לו תשתה שמפניה, תשתה קצת יין, אפילו שלעריבים אסור לשתות יין, הוא שתה יין, און בן פלת שתה בקבוק יין, בקבוק שלם, והיא נעמדה, הורידה את המטפחת, נעמדה בפתח, היו קדושים, קדושים וטהורים, ראו אשה בלי מטפחת ברחו, אפילו שהוא (- שאון בן פלת) היה הנואם הראשי, הוא היה מספר אחד, צריך לנאום.

כל הלילה [קרח ועדתו] רק נאמו

מנבואה הזו] הוא לא רוצה להיכנס לארץ, [ולכן הוא אומר שיכנסו לארץ בעוד 40 שנה, כך הוא יחיה עוד 40 שנה]. הנה יוסף אסולין יודע, הוא היה, הוא עשה וידי מקודם, הוא עשה סדר, הוא לא נתן גם כן להיכנס, הוא אשם שש מאות אלף איש לא נכנסו לארץ, הוא חשב שזה הפקודה של משה, אבל [קרח ועדתו] הם אמרו: אנחנו עולים! מה הבעיה?! אנחנו עולים! [משה אומר:] אל תעלו, אנחנו עולים, אנחנו עכשיו עולים, עכשיו אנחנו נלחמים, גמרנו, הולכים ועולים - [המרגלים אמרו] מפחדים מענקים - [יש עמנו] עמוד ענן ביום, עמוד אש בלילה, ואיזה פחד יש? ממי מפחדים? איך בכלל עלה להם לפחד? לא, ראינו ענקים, ראינו גיבורים, היינו כחגבים, [ולכן נענשו ואמר להם משה רבינו] עכשיו תהיו [במדבר] עוד 40 שנה, כבר אין כח אין כח, יש גבול, לכל דבר יש

מראי מקומות והערות

דאנא מצילנא לך אשקיתיה חמרא וארויתיה ואגניתיה גואי אותבה על (דף קי, ע"א) וסתרתי למזיה כל דאתא חזיה הדר אדהכי והכי אבצעו להו ... היינו דכתיב חכמות נשים בנתה ביתה זו אשתו של און בן פלת ואולת בידה תהרסנה זו אשתו של קרח

⁴ סנהדרין קט, ע"ב
אמר רב און בן פלת אשתו הצילתו אמרה ליה מאי נפקא לך מינה אי מר רבה אנת תלמידא ואי מר רבה אנת תלמידא אמר לה מאי אעביד הואי בעצה ואשתבעי לי בהדיהו אמרה ליה ידענא דכולה כנישתא קדישתא ניהו דכתיב כי כל העדה כולם קדושים אמרה ליה תוב

לך משה, כי תשתרר, מספיק, היינו [במצרים] בארץ זבת חלב ודבש, היה שם הכל בחינם, הכל שפע, דגים בחינם, אז אומר המדרש איזה דגים בחינם? מה קיבלו, חצי מצה ביום, מצה אחת, הא לחמא עניא, זה הא לחמא עניא, [מצה] זה מה שקיבלו, במשך 210 שנה קיבלו חצי מצה, הא לחמא עניא, זה נקרא 116 כי אחרי שלוי נפטר זה התחיל.

זכרנו את הדגה אשר אכלנו בחינם, היה לנו קישואים, היה לנו אבטיחים, [במדבר] אין אבטיח, רוצים אבטיח, פעם הבאה תביאו אבטיח, שאתם באים פה תביאו אבטיח, אתה תדאג שיהיה אבטיחים, רוצים אבטיח, אין אבטיח, משה אומר תחשבו שהמן זה אבטיח, תחשבו שהמן זה קישואים, תחשבו שהמן זה חציל, חציר זה כרישים, חציר אומר רש"י זה כרישים, זה בצלים, זה רק שמים במרק, בצל עוד אפשר לאכול, אבל חציר אי אפשר לאכול, זה במרק.

היה אחד שמר שמיטה שם ביסודות, לא יודע, וגם אסור לזרוע אחרי השמיטה, רק אחרי

שמשה שקרן, ומשה רמאי, ומשה הבטיח לבוא לארץ ישראל והוא לא מקיים את ההבטחה שלו, הוא לא מקיים את זה, הוא אומר [שבעוון המרגלים] עוד 40 שנה שכולכם תמותו כאן, תמותו, [-] הם כולם מתו כולם מתו באלול, (איפה היית? איפה היית שהם מתו? איפה היית? לא יכול לעשות סדר שם? לא, זה התפקיד שלך לעשות סדר, כולם מתו למה מתו מה הם עשו? למה למות? לא יודע), פתאום הלשון התארכה להם (- למרגלים), אני לא יודע, אני לא מבין בזה, אני לא רופא, אני לא יודע למה הם מתו, ואחרי זה מתו [במחלוקת קרח] עוד 250, ויצא אש, אמרו די משה, מספיק, אתה הורג את כולם, אתה מכשף, אתה קוסם, אתה עושה ככה (- תנועה עם היד) נהיה ארבה, אתה עושה ככה נבקע הים, אתה עושה ככה נהיה כינים, אתה נותן מכה על הארץ, נהיה כינים, נהיה שחין, די, מספיק, משה אל תעבוד עלינו, אתם המיתם את עם ה', אתה הרגת פה את כולם, אז אתם המיתם את עם ה', אי אפשר כבר, גמרנו.

ואמרו לו אנחנו לא נעלה, תדע

משהו חריף חריף.

רש"י אומר כרישין, רש"י אומר חציר זה קומבוש, קומבוש זה מלפפונים באנגלית, פה (- לעזי רש"י) זה צרפתית, צריכים לדעת צרפתית, לדעת 70 לשון, חציר אומר רש"י זה כרישין.

זה מה שהגמרא אומרת מרחיקים את החרדל מהדבורים, את הכרישים מהבצלים, כי הם משברים את החרפות, ואת המשרה מרחיקים מן הירק, אם אדם יש לו שדה, הוא גר ביסודות, בית חלקיה, אז הוא צריך לדעת מה מותר לזרוע, מה אסור לזרוע, אם הוא כבר זרע ירק אז אסור לפתוח משרה, בריכה של פשתן, ואם הוא זרע בצלים אסור לזרוע כרישין, ואם הוא שם כוורת אסור לשים חרדל, אפילו שהדבורים אוכלים את החרדל, זה הכל הפוך.

צריכים לדעת את כל הסוגיות חרדל ודבורים, יש סוגיה חרדל ודבורים, כל הסוגיה חרדל ודבורים, זה הסוגיה הכי סבוכה, אז אם אדם יש לו, עכשיו השאלה אם הוא יעשה חרדל מקודם, לפי

שמחת תורה מותר לזרוע, אז הוא הגיע אחרי שמחת תורה, ואשתו צועקת עליו, טוב א' תשרי תלך תביא כמה שקי חיטה מהסוכנות, כל החקלאים מקבלים את זה חנם, שקים של חיטה, הוא אומר אסור לזרוע, עד אחרי שמחת תורה אסור לזרוע, בקיצור הוא מגיע, נותנים לו איזה חומר חריף, איזה בצל, איזה מן קישוא, מן חסה חריפה כזאת, לפת שאף אחד לא רצה לקנות את זה, אף אחד לא רצה, אז אמרו זה מה שנשאר, הוא כבר הגיע אחרי שמחת תורה, אחרי השמיטה, אחרי שמחת תורה, כבר שנה וחודשיים, ועכשיו הוא מגיע הביתה עם הלפת, עם החציר, עם החסה הזאת, החסה החריפה, ואשתו אומרת לו מה הבאת לי? מה הבאת לנו? הוא אומר לא יודע, זה מה שקבלתי, אני הולך לזרוע את זה, אף אחד לא יקנה את זה, שמים עלה אחד בדוד של מרק, עלה אחד, מי יקנה את זה? טוב, הוא הולך זורע, נהיה לו [נס], במקום שזה יגדל חצי מטר זה גודל שני מטר, אבל מי קונה? יותר מ'עלה' אחד לא צריך, עלה אחד מספיק לשנה שלמה, זה

אסור [לך] לזרוע חרדל, אם הוא עשה בצלים אסור [לך] לזרוע כרישין, אם הוא עשה ירק אסור [לך] לזרוע משרה, אבל לפי ר' יוסי זה מותר, רק נשאר מחלוקת רש"י ותוספות ורמב"ן והראשונים רבנו חננאל, אפילו אם אני ראשון אם אני צריך את זה לסלק עכשיו, אז לפי הרמב"ן חצי הרחקה, אבל הר"י מיגאש אומר... והריב"ש שאם אני ראשון אז אני ראשון, אם אני התחלתי לשים חרדל אז בעל הדבורים צריך להרחיק, מי שראשון זכה. אז יש פה אלף מחלוקות איך עושים חרדל, אם השכן זרע חרדל אז יהיה אסור

רש"י אפילו הוא עשה חרדל מקודם, אז הוא החליט לעשות דבורים, הוא אומר לו תסלק את החרדל, אני רוצה לשים דבורים, דבורים זה לפני חרדל, חרדל אוכלים רק עשירים, צלי בחרדל, כתוב הכהנים [אוכלים] דרך חירות, אונן אסור לאכול מהקורבנות כי הוא אונן, צריך לאכול צלי בחרדל, אומרת הגמרא בזבחים, אז חרדל זה דבר מאוד חשוב אבל לא יותר מהדבש, פעם לא היה סוכר, היה דבש.

אז יש כאן את כל הסוגיה חרדל ודבורים, צריכים לדעת, ללמוד את זה, לעניין אותם [את הבחורים], עכשיו השכן עשה כוורת אז יהיה

לפי הריב"ש אסור לי לשים כוורת, יש לי כוורת דבורים, כוורת זה 80 אלף.

מי שמתבודד בשדה בפרדסים רואה המון דבורים אז זה הכי מתוק בתוך הדבורים לעשות התבודדות לצעוק בתוך הדבורים ואתה רואה הדבורים מסתובבים מסביב ועושים לך מנגינה יפה ואתה שר איתם ביחד כי הרב'ה אומר העיקר זה הניגונים, אי אפשר להחזיר בתשובה רק על ידי ניגונים, כמה שיותר מנגנים יותר שרים אז חוזרים בתשובה.

אז אדם מגיע לסוגיה חרדל ודבורים אז מה עושים? שיטת הריב"ש מי שראשון זכה אם החרדל ראשון הוא זכה, אם הכרישין ראשונים זכו, אם המשרה ראשון זכה, הרמב"ן אומר כל אחד [מרחיק] חצי, ששה טפחים, כל אחד שלושה טפחים אז אפילו שהחרדל הוא ראשון הוא צריך להרחיק שלושה

טפחים והדבורים ירחיקו ורש"י אומר לא, אפילו שאתה ראשון אתה צריך לעוף מפה, אפילו שאתה ראשון בחרדל ראשון בכרישין, כרישין הורסים את הבצלים משברים את החריפות, לבצל כבר אין שום חריפות הוא לא שווה, בצל זה בשביל החריפות, שמים אותו במרק, בשביל החריפות עושים, הרב'ה אומר לא לאכול בצל, הגמרא אומרת אחד אכל בצל ומת, הגמרא בעירובין דף כ"ט עמוד ב'⁵ אחד אכל בצל ומת אז אדם יכול לאכול בצל ולמות אפילו, הוא צריך להיזהר רק טיפה שזה מבושל משהו אחר או רק את הירוק אז הגמרא אומרת בעירובין שאדם אכל בצל ומת.

אז עכשיו הם רוצים אבטיח, פעם הבאה מי שבא לשיעור שיביא איתו אבטיח, באמת, הפסיקו להביא לי אבטיח, אפילו הם צועקים רוצים אבטיח רוצים

מראי מקומות והערות

למות. ובקשו חביריו רחמים עליו [התפללו עליו בשלשה, ריטב"א], וחיה, מפני שהשעה צריכה לו. שהיה הדור צריך לו

⁵ עירובין כט, ע"ב
תנו רבנן: לא יאכל אדם בצל מפני נחש שבו, כלומר: מפני שיש בו ארס כמו ארס הנחש. ומעשה ברבי חנינא [בן דוסא, מהרש"א] שאכל חצי בצל וחצי נחש שבו, וחלה, ונטה

[להרחיק] מהבצלים, את החרדל
 [צריכים להרחיק] מהדבורים אפילו
 שהדבורים המזיקים, מילא
 משרה זה מחלחל, כרישין
 שואבים את החרירות, אבל
 החרדל לא עושה כלום, מה
 החרדל עושה? הדברים באים
 לאכול את החרדל, אז אתה אומר
 [שהם מזיקים לדבורים שלך -] אז אל
 תאכלו את החרדל, כמו פרה
 [שנכנסה לרשות של אדם וניזוקה] תורך
 ברשותי מאי בעי? הוה ליה לא
 לאכול ולא להיכנס, למה הוא
 פולש לתחום לא שלו, זה בכלל
 לא תחום שלו, מה פתאום,
 שיעשה מחיצה מאה אמה
 מאתיים אמה שהדבורים לא
 יוכלו לעוף, מה זה, הדבורים

אבטיח, רש"י אומר אבטיחים זה
 בורקש, סלק, זה לא אבטיח של
 היום, בורקש זה סלק, אני אוכל
 בורקש, אצל סבתא אכלנו רק
 בורקש, הונגרים אוכלים רק
 בורקש, אנחנו היינו הונגרים,
 אכלנו רק בורקש, אז זה מרק של
 סלק, זה היה המאכל כל יום
 בורקש, וזה היה המאכל ברוסיה
 רק סלק, אין שם חיטה רק סלק,
 סלק ואבטיח, הם קוראים לזה
 מילון לא אבטיח, רש"י אומר
 אבטיח זה בורקש, זה סלק,
 וקישואים זה קומפש זה
 מלפפונים, ואבטיח זה בורקש
 וחציר זה כרישין.

אז הגמרא אומרת כרישין צריכים

קודם את הבצל ואחרי זה את הביצים, והוא אמר אצלנו עושים קודם את הביצים ואחרי זה את הצוויבל, אז [-] אמר להם תעשו פעמיים, תעשו פעם צוויבל וביצים, ופעם ביצים וצוויבל אז תצאו ידי חובה, אז הרב'ה אומר שצוויבל וביצים אסור לאכול, לברסלב אסור לאכול כזה מאכל [כנראה הכוונה דווקא כשיש בו בצל חי].

אז אחד אכל בצל וחצי נחש, אחד אכל חצי בצל היה חצי נחש ומת, ונטה למות, אז כמעט שהוא מת, הוא אוכל בצל זה נחש.

יש נחש עם שבע ראשים⁶, נחש עם שש ראשים, יש כל מיני סוגי נחשים, אפילו אביי היה בורח, הוא ראה נחש עם שבע ראשים ברח, אני לא יודע למה הוא ברח, אבל זה צריך, על הסיפור הזה תדלג, זה לא סיפור בשביל

עפים מאתיים אמה תעשה מחיצה מאתיים אמה, תיקח רשת מאתיים אמה, תעשה רשת מאתיים אמה, מה הפירוש [שבעל הדבורים מתלונן לבצל החרדל שכיון שהדבורים אוכלים מהחרדל וחרף בפייהם] שהדבורים באים ואוכלים לי את הדבש, אוכלים לי את החרדל, מה זה? איזה חוצפה זאת, אז הגמרא מביאה בעירובין כ"ט עמוד ב' שאחד אכל בצל ומת אז אסור לאכול בצל, הרב'ה אומר שאסור לאכול בצל,

[יש מאכל שאוכלים אצל החסידים] צוויבל וביצים, אצלנו אין, יש עושים צוויבל וביצה או ביצה וצוויבל, איך עושים? קודם את הצוויבל, את הבצל ואחרי זה את הביצים או עושים קודם את הביצים ואחרי זה [את הבצל] אז היה מחלוקת בין זוג, היה מחלוקת, היא אמרה שאצלם נוהגים לשים

מראי מקומות והערות

ההוא מוזק בי רבנן דאב"י דכי הווי עיילי בתרין אפילו ביממא הווי מיתקני אמר להו לא ליתבי ליה אינש אושפיזא אפשיז דמתרחיש ניסא על בת בההוא בי רבנן אידמי ליה פתנינא דשבצה רישותיה כל פריעה דכרע נתר חד רישיה אמר להו למחר אי לא איתרחיש ניסא סכנתין:

⁶ קידושין כט ע"ב

תנו רבנן הווי ללמוד וגבו ללמוד הווי קודם לבנו רבי יהודה אומר אם בנו זריז וממלח ותלמודו מתקיים בידו בנו קודמו כי הווי דרב יעקב בריה דרב אחא בר יעקב שדריה אביה לקמיה דאב"י כי אתא חזיה דלא הווי מיתדדין שמתיה אמר ליה אנא עדיפא מינה תנב את דאזיל אנא שמע אב"י דקא הווי אתי הווי

מאוד מפחיד, נחש עם שבע ראשים אפילו אביי ברח, ראה את הנחש ברח, באמצע השיעור היה מופיע נחש עם שבע ראשים.

אז מה כתוב בגלגולי נשמות?⁷

בחורים, אחרי זה לא ישנו בלילה, או הנחש יקפוץ עליך פתאום, הנחש פעם קפץ עליך? לא, אז לך מותר לקרוא את זה, אני לא יודע אם כל אחד יכול לקרוא את הסיפור, זה סיפור

מראי מקומות והערות

הפילגוש, והתנין היה הפילגוש בגבעה, והואיל ובביתו אתרמי מלתא, לכן שתה בי רבנן דאבאי הנה מויק, להנכם ולהפרע מאת אשר עשו נבלה ההיא, והיאקה תלמידים הרבה בימים אלו, והם אנשי העיר דגבעה בגלגול אותן דעשו נבלה ההיא, ואבאי הבין כל זה והוא לא היה יכול לתקן, הואיל והתקול הראשון בביתו הנה, כי אנשי גבעה לא היו רוצים להכניס אורחים, דכתיב "ואין איש מאספך אותם הביתה" (שופטים יט, יט), ועתה כבא רב אחא דהנה בעל הפילגוש בגבעה, אמר אבאי אי לאו דאשפיז אותן לביתי אז לא אתרע מלתא, וכנגת האיש הלזה אז ברחוב גלון, ולכן אמר יבא בעל השור ונעמד על שורו, והכריז לא ליתבי ליה אושפיזא, אפשר דהוא יש לו

⁷ גלגולי נשמות א, כה

רב אחא בר יעקב פרק קמא דקדושין (כ"ט ב') שדרה לרב יעקב בריה קמיה דאבאי, כי אתא חזיה דלא הנה מיתדין שמעתייה, אמר ליה אנא עדיפא מינה תוב את דאיויל אנא, שמע אבאי דקא הנה אתי, הנה ההוא מויק בי רבנן דאבאי, דכי הוה עיילי בתרין אפילו ביממא הוה מתוקן, אמר להו לא ליתבי ליה אינש אושפיזא אפשר דמתרחיש ניסא, על פת בההוא בי רבנן אידמי ליה פתניא דשבעה רישותיה, כל פריעה דכרע נתר חד רישיה, אמר להו למחר אי לא איתרחיש ניסא סכינתין, [אפלו על ידי בהמתן של צדיקים וכו']. והענין כי יש דברים בגו, אבאי היה האיש הנקון דקבלה תחת צל קורתו, ורב אחא היה בעל

זה לא בשבילך זה לא לגיל שלך, שתתחנן תקרא את הסיפור, יהיה לך אשה אז לא תחתוך אותה...).

כן זה אחרי הנישואין צריכים לדעת את זה, אדם חושב שאשה זה עכבר זה חתול, אז היה צילה ופנינה הוא מסביר על כל אשה, כי למה חנה הייתה עקרה? כי היא צילה וגם רחב⁸, רחב פי על

מי זה [הנחש]? זה היה האשה [מהגבעה], כי האשה באה, כי עשו ממנה סלמי, סלמי זה המאכל הכי טוב שיש בעולם, סלמי, אז רצו לעשות מהאשה סלמי, כמו אודלה הבת של הבעל שם טוב עשו ממנה סלמי, אז עשו ממנה סלמי, כמה חתיכות חתכו אותה את האשה? 12, (אתה לא צריך לדעת

מראי מקומות והערות

היא שתתה כוס עקרין כדי שלא להוליד, שכן היה מנהגם, ולכן אתרע מזלה של חנה שהיתה עקרה מתחלה והולידה והצמיחה דרך ב' גדולי עולם, ובקושי היה לתקן כוס עקרין דהתם, עד הדוסר כל חולי וכל מה דנשתייר במעוה מכוס עקרין, וזהו (וה') [כי] פקד [ה'] את חנה לשון חסרון, שהוסרה ממנה כוס העקרין ותהר ותלד:

האר"י ז"ל שער הגלגולים הקדמה ל"ו ואח"כ נתגלגל חבר הקניי בחנה אם שמואל, ולפי שקשרה תקות השני שהם נצח והוד כנוכר, לכן ילדה את שמואל שנתנבא מנצח והוד. וזהו מה שרמזה חנה הנביאה בשירה שלה, רחב פי על אויבי, גם אמרה אשה קשת רוח אנכי, ר"ל, כי בהיותה תחלה בגלגול רחב הזונה, היתה קשת רוח מסטרא דמסאבא. ואמנם יעל אשת חבר הקניי, זתה גם היא ונתגלגלה בזכר, והוא עלי הכהן, הפוך יעל ששמש באהל שילה כנודע שהיה אהל ולא בית, וזש"ה מנשים באהל תבורך, כי יעל נתברכה יותר משאר נשים, וזהו תבורך מנשים יעל. וביאר מה ענין ברכה זו אשר לה על שאר הנשים, ואמר מנשים באהל תבורך, כי מהיותה תחלה ממדרגת נשים נהפכה ליזכר, ושמש בכהונה באהל שילה כנוכר.

קרבָה וְשִׁכּוֹת בְּפִלְגֶשֶׁת, וְיִזְלִי וְיִלִּין וְשָׁם וְיִתְרַחֵשׁ לוֹ נִסָּא, וְכֵן הָיָה כֵּל פְּרִיעָה וְכָרִיעָה גָרֶשׁ וְנִתֵּן חֹד רִישִׁיָּה דְתִנְיָנָא וְגָרֶשׁוּ מִשָּׁם, וְיִדְוֶעַ דְּנִפְרָעִין מִן הַסֶּבֶה כְּמוֹ מִן הַמְּסֻבָּב, פִּי עֲתָה כָלָם עֲנִשׁוּ וְנִתְקַנּוּ, פִּי פֶתַח גְּדוֹל הָיָה לְרַב אֶחָא, וְכַמְעֻט שְׁנִטָּה לְמוֹת נָפְשׁוֹ, וּבִהְיוֹתוֹ תִּנְיָנָא דְשִׁבְעָה רִישָׁא, לְהוֹרוֹת עַל פְּמֹה אֲלָפִים וּרְבָבוֹת שְׁנִפְלוּ מִיִּשְׂרָאֵל בְּדָבָר הַהוּא, וְכָל הַנָּהוּ תַלְמִידִים דְּאִתְּקִי מִינֵה, הֵן הָיָה בְּגִלְגּוֹל דְּאִתְּקִי שְׁהִתְעַלְלָו בָּהּ כֵּל הַלֵּלָה, וְשָׁמֹר זֶה וְהֵבִין: 8 גלגולי נשמות - אות ל

[ד] למך נתגלגל באלקנה, ואותיות למ"ך הוא מל"ך, וסימן מאן מלכי רבנו, וצלה אשת למך היא חנה, ומשמעות שמותן שוות, צלה שישבה בצלה של בעלה למך ששתתה [כוס של] עקרין שלא תתעבר, וחנה ישבה בצלו של הקב"ה שהיתה נביאה, וגם מלת חנה לשון חונה ויושבת בצלו, ועדה היא נמי פנינה שמותיהן שוות, כי פנינה מלשון פנינים, ועדה לשון עדי, ר"ל [אבני] חפץ ומרגליות, וגם לשון פנינה פנה נא כלומר הסר נא, וגם עדה מלשון הסרה, ומה התם (העמדת) [יושבתי] בצלו, אף כאן את חנה אהב, ומה התם שתתה כוס [של] עקרין, גם עתה הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים, וצללפונית אמו דשמשון היתה צלה, שהיתה כשני צללים, צלה אשת למך וחנה אשת אלקנה, ותראה כמו דצלה דהתם

אויבי אז עכשיו אנחנו הולכים פה לזהו, עכשיו אנחנו הולכים לסיפור של האשה עם השבע ראשים, בני צרויה היו עפים באוויר, איך יואב כבש [את רבת עמון]? הוא כופף את העץ, כתוב במדרש שוחר טוב י"ח שם זה כתוב שהוא כופף את העץ⁹, איך כובשים את רבת עמון? אחד יכול לכבוש את כל עזה, לא צריך אלף חיילים, ולא עשר אלף, חייל אחד יכול לכבוש

את כל עזה, יואב כבש את כל רבת עמון לבד, יואב אומר [לדוד המלך] אני כבר נכנסתי בוא מהר, אתה רוצה שיגידו שאני כבשתי, אז הוא (- דוד המלך) נכנס, (איך הוא נכנס לרבת עמון אני לא יודע, היה לו ויזה? ביידן אמר שאסור להיכנס לרבת עמון אז הוא חיכה שטרמפ, כנראה הוא חיכה שטרמפ יהיה ראש ממשלה...) על כל פנים הוא לקח את העץ כופף אותו נתפס בצמרת בראש והעץ התיישר אז העיף אותו, היה חומה 30 מטר

מראי מקומות והערות

וקבעו בצד החומה וכפף ראשו, שהיה רך, ואחז בו דוד וקפץ יואב על ראש דוד ונתלה בברוש ודילג על החומה. אמר דוד, (תהלים קמא, ה) יהלמני צדיק חסד ויכניחני. מה עשה הקב"ה, קיצר את החומה ועלה דוד אחריו, שנאמר, ובאלהי אדלג שור:

⁹ מדרש תהלים - מזמור יח
כי כך ארוץ גדוד. ר' חייא בשם ר' לוי אמר, בשעה שאמר דוד לישראל לעשות מלחמה עם אנשי יבוס, התחיל אומר, (דברי הימים - א יא, ו) כל מכה יבوسی בראשונה יהיה לראש ולשר. מה עשה יואב, הביא ברוש אחד רענן

אז אבישי היה [מתרחץ] בגיגית פתאום הוא רואה בגיגית טיפות של דם, טיפות דם אז הוא הבין שדוד בסכנה אז הוא רץ לסנהדרין מה עושים? דוד לא נמצא, אולי חטפו אותו המחבלים, מי חטף אותו החמאס או הג'יהאד? חמאס חטפו אותו, הם רצו עשר אלף מחבלים בשבילו, ביבי התפשר על חמש אלף וביידן אמר שמונה אלף,

העיף אותו על החומה ואז הוא שחט את כולם ופתח את השערים וככה נכנסו היהודים אז כולם עפו באוויר.

אבישי, גמרא סנהדרין אבישי¹⁰ פתאום הוא ראה דם בגיגית, פעם לא היה כמו היום מקלחות, בבית ישראל אתה עוד ראית את הגיגיות, בבית ישראל היה, היום גם יש קצרות? כבר יש מקלחות,

מראי מקומות והערות

¹⁰ סנהדרין צה, ע"א

רכביה לפרדריה וקם ואזל קפצה ליה ארעא בהדי דקא מסגי חזייה לערפה אמיה דהוות נוולא כי חזיתיה פסקתה לפילכה שדתייה עילוייה סברא למקטליה אמרה ליה עלם אייתי לי פלך פתקיה בריש מוחה וקטלה כד חזייה ישיבי בנוב אמר השתא הוו בי תרין וקטלין לי פתקיה לדוד לעילא ודץ ליה לרומחיה אמר ניפול עלה ונקטל אמר אבישי שם אוקמיה לדוד בין שמיא לארעא ונימא ליה איהו אין חבוש מוציא עצמו מבית האסורין אמר ליה מאי בעית הכא אמר ליה הכי אמר לי קודשא בריך הוא והכי אהדרי ליה אמר ליה אפיך צלותיך בר בך קירא ליזבון ואת לא תצטער אמר ליה אי הכי סייע בהדן היינו דכתיב ויעזור לו אבישי בן צרויה אמר רב יהודה אמר רב שעזרו בתפלה אמר אבישי שם ואחתיה הוה קא רדיף בתרייהו כי מטא קובי אמרי קום ביה כי מטא בי תרי אמרי בתרי גורין קטלוה לאריא אמרי ליה זיל אשתכח לערפה אימך בקיברא כי אדכרו ליה שמא דאימיה כחש חיליה וקטליה היינו דכתיב אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל תנו רבנן שלשה קפצה להם הארץ אליעזר עבד אברהם ויעקב אבינו ואבישי בן צרויה

מאי וישיבי בנוב אמר רב יהודה אמר רב איש שבא על עסקי נוב אמר ליה הקדוש ברוך הוא לדוד עד מתי יהיה עון זה טמון בידך על ידך נהרגה נוב עיר הכהנים ועל ידך נטרד דואג האדומי ועל ידך נהרגו שאול ושלשת בניו רצונך יכלו זרעך או תמסר ביד אויב אמר לפניו רבונו של עולם מוטב אמסר ביד אויב ולא יכלה זרעי יומא חד נפק לשכור בואי אתא שטן ואדמי ליה כטביא פתק ביה גירא ולא מטייה משכיה עד דאמטייה לארץ פלשתים כדחזייה ישיבי בנוב אמר היינו האי דקטליה לגלית אחי כפתיה קמטיה אותביה ושדייה תותי בי בדייא [סדייא] אתעביד ליה ניסא מכא ליה ארעא מתותיה היינו דכתיב תרחיב צעדי תחתיו ולא מעדו קרסולי ההוא יומא אפניא דמעלי שבתא הוה אבישי בן צרויה הוה קא חייף רישיה בארבעא גרבי דמיא חזינוהו כתמי דמא איכא דאמרי אתא יונה איטריף קמיה אמר כנסת ישראל ליונה אימתילא שנאמר כנפי יונה נחפה בכסף שמע מינה דוד מלכא דישאל בצערא שרי אתא לביתיה ולא אשכחיה אמר תנן אין רוכבין על סוסו ואין יושבין על כסאו ואין משתמשין בשרביטו בשעת הסכנה מאי אתא שאל בי מדרשא אמרו ליה בשעת הסכנה שפיר דמי

בסוף הגיע אבישי אמר לא צריך, משכם.

הרמב"ן שואל שיעקב ישחרר אותה, יעקב עוד משחררים לו את הבת והוא מקלל אותם, מותר לקלל ילד? ילד אסור לקלל, מה שהילד יעשה לא מקללים אותו, אומרים אתה מתוק אתה חמוד, לא, [יעקב אומר על שמעון ולוי:] ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב, לא קיבלו נחלה, אני דברתי עם יעקב שאלתי אותו ככה מתנהגים לילד? לא מגיע לא ירושה? כתוב בגמרא בבא בתרא אפילו הילד הכי רשע תשאיר לו ירושה.

אז אחד היה לו ילד רשע¹¹, הוא

אני אשחרר אותו אני אגיד את השם המפורש ואני אשחרר אותו. כי יכלו לשחרר את דינה להפיל את הקיר [ולחסוך את הריגת כל בני העיר שכם], אפשר להפיל קיר שלם, אז כל הש"ס זה רק סיפורים, זה לספר להם סיפורים על אבישי על דוד איך שהוא היה חטוף, דינה הייתה חטופה, איפה היא הייתה בחאן יונס או ברפיח? אני לא יודע בדיוק, שם במנהרות היא הייתה, במנהרות היא לא יכלה להזדקף, הייתה במנהרות, אז אחד הפירושים ששכם, שאי אפשר היה להוציא אותה כי העיר תגן על שכם, אבל מי מפחד

מראי מקומות והערות

את האבן, ולתת לך את דמיה. ואל תשום את האבן בעצמך, כיון שאם תאמר, "אתננה להקדש בכך וכך", שוב לא תוכל לדרוש בעדה יותר. כיון ש"אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט". אמטייה, שמוה בתליסרי עליאתא דדינרי. [כשבא אצל הגזבר, שמו לו את האבן בשוי שלשה עשר כלים מלאים בדינרים]. אמרי ליה, שבע איכא, שית ליכא. [שבע עליות דינרים נוכל לשלם לך בעבורה, אך השש היתרות, חסרות להקדש]. אמר להו, שבע הבו לי, ושית [שש העליות החסרות], הרי הן מוקדשות לשמים. עמדו הגזברים, וכתבו בספרי ההקדש: יוסף בן יועזר הכניס עלית דינרים אחת, וגרם בכך שבנו הכניס שש. דהיינו, זכות אביו שהקדיש עלית דינרים אחת, בשביל שבנו לא נהג כשורה, גרמה לבנו

¹¹ בבא בתרא קלג, ע"ב
דיוסף בן יועזר היה לו בן שלא היה נוהג כשורה, ורצה שלא יהנה מנכסיו. הוה ליה עיליתא דדינרי. [היה לו כלי מלא דינרים] קם, אקדשה. אזיל אותו בן, נסיב בת גאדיל כלילי דינאי מלכא [נשא את ביתו של מתקן כתרי ינאי המלך], ואישה חכמנית היתה. וכשאולידה דביתהו, זבין לה ביניתא. [כשילדה אשתו, קנה לה דג צורכה]. קרעה, אשכח בה מרגליתא. [פתח את בטן הדג, ומצא בו מרגלית]. אמרה ליה אשתו: לא תמטייה למלכא, דשקלי לה מינך בדמי קלילי, זיל אמטייה לגבי גזברי, ולא תשיימה את, דאמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט, אלא לשיימוה אינהו. [אך תלך לבית המלך, כיון שיקנו ממך את האבן בזה]. אלא, לך לבית המקדש, ותבקש מהגזבר לשום בעצמו

נותן את זה לאף אחד את היהלום [שיכדוק את השווי], כולם ירמו אותך, תלך לגזבר [של בית המקדש], הוא הלך לגזבר הוא אמר זה שווה 13 אלף דינרי זהב, 13 אלף תיקים, אמרו יש פה שבע, שש חסר, הוא אומר אני מוותר על זה, אותו אחד שהיה כזה רשע שאבא שלו לא השאיר לו אפילו ירושה, אז בסוף הוא [תרם תרומה אדירה לבית המקדש].

לא השאיר לו שום ירושה, בסוף הוא הביא דג, אשתו ילדה הוא הביא לה דג ענק, אומר דגים בחינם, הביא לה דג ענק, עכשיו הם קנו ביפן [דג] טונה במיליון 200 אלף, דג טונה ענק שוקל אולי טון וחצי, אז הדג עלה מיליון וחצי, אז קנו דג מאתיים אלף, אז הגמרא אומרת הוא מצא שם יהלום הוא קנה את זה לאשתו, אשתו אמרה לו אתה לא

מראי מקומות והערות

את קופת ההקדש לגמרי, אלא היה משאיר בקופה סכום מסויים. וכיון שלא השאיר כלום, סימן שאילו היה בהקדש שלש עשרה עליות זהב, היה נוטל את כולו, ולא היה מקדיש כלום.

שיוכשר לתרום להקדש שש עליות דינרים. ואיכא דאמרי, לגנאי: יוסף בן יועזר הכניס אחת, וגרם בכך, שבנו הוציא שבע. אלמלא שהיה מקדיש אחת, בנו לא היה דורש מן ההקדש לשלם שבע עליות דינרי זהב, ומרוקן

אומר [לשמאי] אתה יכול לבטל מה שעשיתי? אתה לא יכול, אני רוצה שלבן הזה יהיה שלישי.

אז אנחנו עכשיו חוזרים לסיפור, כל הש"ס זה רק סיפורים, צריכים לדעת את כל הסיפורים בש"ס וכל פעם לספר סיפור אחר, עכשיו אנחנו מספרים את הסיפור שהוא ראה בגיגית דם ואחד אומר שהוא ראה נץ טורף יונה, הוא אמר היונה זה דוד המלך, כנפי יונה נחפה בכסף, אז דף צ"ה אז הוא רץ לסנהדרין אמר דוד בסכנה ראיתי רמז, ראיתי נץ טורף יונה ראיתי דם בגיגית, היה ערב שבת, אפשר לקחת את הסוס? דוד בסכנה אתה לא מוצא אותו, כנראה שהוא נחטף על ידי הג'יהאד על ידי החמס, כנראה החמס חטפו אותו,

שמעון ולוי אחים כלי חמס

אז אחד אמר הוא הכניס לבית המקדש שש אחד אמר הוא הוציא שבע, אז השאלה אם [בוה שהוא מכר את היהולם שהיה שווה 13 ל7 לבית המקדש] הוא עשה טוב או לא טוב, כי שבע הוא הוציא [וזה צד שזה לא טוב, כי רוקן את כל קופת בית המקדש] אבל שש הוא הכניס [בלי תמורה וזה צד שזה כן מעשה טוב], אז הבן הכי רשע הכניס שש אלף דינרי זהב הוא הכניס לבית המקדש בזכות הדג שהוא קנה.

ואותו דבר היה עם יונתן בן עוזיאל¹², שהיה אחד שהקדיש את כל הנכסים ליונתן בן עוזיאל [כי בניו לא הלכו כשורה, יונתן בן עוזיאל שלישי הוא נתן לבן שלישי לבית המקדש, שלישי הוא מכר, והשמאי בא אליו וצעק עליו מה אתה עושה כאן, איך אתה נותן לו [לבנו, הרי הוא נתן לך כיון שלא רצה שבנו ירש אותו וייהנה מכספו]? יונתן בן עוזיאל

מראי מקומות והערות

לבניו. אמר ליה יונתן בן עוזיאל: שמאי, אם אתה יכול להוציא את מה שמכרתי לצרכי, ומה שהקדשתי, אתה יכול להוציא מה שהחזרתי. כיון שאין זו מתנה גמורה. ואם לאו, הוי מתנה גמורה, ואי אתה יכול להוציא מה שהחזרתי לבניו, כיון שביכולתי לתתם למי שארצה. אמר שמאי, הטיח עלי בן עוזיאל, הטיח עלי בן עוזיאל. כלומר, נצחני בתשובה מוחצת.

¹² בבא בתרא קל"ג ע"ב

תנו רבנן: מעשה באדם אחד שלא היו בניו נוהגין כשורה, עמד וכתב נכסיו ליונתן בן עוזיאל מה עשה יונתן בן עוזיאל? מכר שלישי מהנכסים לצרכו, והקדיש שלישי, והחזיר לבניו של אותו אדם שלישי. בא עליו שמאי במקלו ותרמילו. כלומר, בא להתווכח עמו, וטען לו, שאינו יכול להחזיר את הנכסים לבניו, כיון שאביהם נתן לו את נכסיו על מנת שלא יתנם

תמונות של מורינו הרב משנים עברו

אכל, אז מה יש, אדם יכול לצום גם שבוע, לא צריך להתבלבל, אתה רואה את דואג האדומי מה אתה נכנס, אתה יודע שהוא ילשין עליך, אז הגמרא אומרת [שדוד נענש כי] מה אתה נכנס, דואג האדומי [הרי נמצא שם], למה נכנסת, אז עכשיו צריך לכפר [על] בית שאול, בית יונתן, אבישוע מלכישוע כולם מתו הכל בגללך. טוב אז ה' הביא לו, השטן התחפש לצבי, השטן בעצמו התחפש לצבי.

כמו אצל עשו שכל פעם הוא קשר, הוא איחר את האפיקומן זה יהיה הצרה, כתוב שעשו כבר

מכורותיהם, הם לא יכלו לסבול לוקחים את אחות שלהם אז הם הרגו את כל שכם, הם בסך הכל היו בגיל 13, שחטו עיר שלמה 24 אלף איש, בסוף הם באו בגלגול בר' עקיבא, בגלגול בשבט שמעון.

[חוזר למקרה בו אבישי עף באוויר], אז ה' שאל את דוד מה אתה רוצה שיכלה זרעך או שאתה [לוקח הכל עליך]? הוא אמר אני לוקח הכל עלי, הכל עלי, בסדר אז הוא נחטף והגיע לישבי [אחיו של גולית], למה [נגזר כך על דוד המלך]? [כיון] שנהרגה עיר שלימה [- נובעיר הכהנים בגלל דוד], שלושה ימים דוד לא

בסוף תלו את המן, כנראה שהשאירו אותו שמו אותו בפריזר כדי לתלות אותו פעם שניה, תלו אותו פעם שניה, 30 יום לפני הפסח תלו אותו עוד פעם, לדרוש בהלכות הפסח, צריכים בהלכות הפסח לתלות את המן, 30 יום קודם, אז יש לנו 30 יום בשבט ועוד 15 יום עד פורים זה 45 ועוד 30 יום עד פסח זה 75 יום, על כל פנים צריכים להקדים את זה לעשות משהו להקדים טיפה אולי 30 יום, אולי שבוע אחרי פורים נעשה פסח כי באמת את המן תלו בפסח לא בפורים, רק שובו בנים עושים בפורים, אני בררתי רק שובו בנים עושים בפורים, השנה הם כבר יעשו עם כולם ביחד, ועוד עשרים שנה עוד פעם ביחד, תת"ה זה לוקח פעם ב200 שנה זה לוקח, פעם ב200 שנה זה יוצא 20 שנה הפרש, 20 שנה לעשות כמו ביתר כי הולכים לפי ביתר, ביתר זה ברית, עכשיו שמעתי [שביתר] זה [אותיות] ברית, ביתר ברית¹³].

הגיע, זה היה ליל הסדר, ושחטו שני גדיי עיזים אחד לפסח אחד לחגיגה] ופתאום הוא מאחר, כי הוא כל פעם צד צבי והשטן התיר לו את הקשרים עד שנהיה אחד בלילה, באחד בלילה כבר אין אפיקומן, נגמר האפיקומן, כל העשירות וכל ההצלחה זה אפיקומן, אדם חייב לאכול אפיקומן בליל הסדר, [ולעשן] נגמר לו האפיקומן, הוא מגיע כבר אין אפיקומן, נגמר אפיקומן, במרמה גימטרייה אפיקומן, מה זה במרמה? במרמה זה 287, אפיקומן זה 287, במילה במרמה מרומז שהוא הפסיד את האפיקומן, וזה אסון גדול.

אנחנו נקדים את ליל הסדר, נעשה משהו שנקדים את זה, תדבר עם הבד"ץ תעשה לי טובה, היום זה א' שבט זה ראש חודש נגיד יעלה ויבוא ואחרי זה צריכים לחכות עד א' אדר ועד פורים זה כבר 45 יום ועוד 30 יום, דורשים בהלכות הפסח כבר 30 יום קודם, [מאחר פורים], לכן תולים את המן 30 יום קודם,

מראי מקומות והערות

עכשיו י"א אדר עוד מעט יהיה היארצייט שלו שהוא נפל בתל חי בתר"פ, הוא היה בן 40 הוא

¹³ ות' י' זה יוסף תרומפלדור, יש בית יוסף ליד בית שאן, בית יוסף זה יוסף תרומפלדור, זה

שתמות בכלא בשנה האחרונה, הוציאו אותה ממושב זקנים ושמו אותה בכלא, הגרמנים בעצמם, הם רוצים להראות שהם ישרים והומניטריים ודמוקרטיים ופרוגרסיביים וליברלים כל הקללות שלא כתובות בתורה.

אז בקיצור הוא ראה שדוד נחטף אז איך מוציאים אותו איך מגלים אותו? אז בדיוק הוא שם אותו בקורות בית הבד למעוך אותו, שמן זית לכבוד פסח שמן זית טהור זך בלי חשש חמץ אז הוא מרים את הקורה הוא רואה שהוא שקע באמצע "תרחיב צעדי תחתיו" הוא שקע בתוך הקורה [וכך דוד ניצל].

וככה [ישיב] העיף אותו, גובה זה עשר שניות, אם זה מאה מטר זה עשר שניות, אווירון הוא עשר ק"מ 200 מטר בדיוק 17 דקות, אם הוא עשר ק"מ זה עשר אלף מטר, 1200, 6000 זה עשר דקות ועוד 4200 זה עוד 7 דקות, 17 דקות לוקח, אפשר להגיד 3 תיקון הכללי, נחמן ביטון הוא

אז ה' שאל את דוד מה אתה רוצה אתה למות או הבנים שלך? הוא אמר אני מוכן למות אז מיד בא השטן התחפש לצבי הוא רדף אחריו עד עזה עד חאן יונס רפיח ואז הוא תפס אותו שם אותו תחת קורת בית הבד הוא רצה לעשות ממנו פיתה פלאפל, שמן זית זך, היום יש כאלה שעושים שמן זית מאגוזים, כל מיני חומרות יש, מאגוזים משקדים אז מאדם יוצא המון שמן, עשו מזה סבון, הנאצים עשו סבון משש מיליון יהודים עשו מהם סבון והיו כותבים RIF ריין האידיש פת, פת זה שומן, אתם לא זכיתם לכזה סבון, אם הייתם לפני... יהודים שהתחפשו לכל מיני גרמניות פולניות ראו את הסבון הזה, זה בסך הכל 80 שנה, מי שהיה אז בן עשר היום בן 90 מי שהיה בן 15 אז היום בן 95, עכשיו אשה בת 99 שמו אותה בכלא, הייתה מזכירה של אחת ממחנות ההשמדה, אני לא זוכר איזה מחנה אז היא עשתה את הרשימות אמרו לכל הפחות

מראי מקומות והערות

הצ'רקסיים היו השומרים והם פתחו את השערים, זה עוד סיפור.

נולד בתר"כ זה נקרא 1860 והוא נפטר 1920, שהסגירו אותו, הערבים הסגירו אותו,

הפסוק הזה שלוש פעמים האווירון יתרומם, אז יש זמן להגיד שלוש תיקון הכללי, אם האווירון נופל מגובה של 10200 זה בדיוק 17 דקות.

אז עכשיו הוא (- דוד) גובה של מאה מטר זה עשר שניות אז הוא הספיק להגיע מירושלים לחאן יונס ראה אותו עף באוויר אמר את השם המפורש, שדוד יגיד את השם המפורש? הוא לא יכול, הוא עכשיו מעיפים אותו באוויר, אפילו הבעל שם טוב לא יכל להגיד, רצו לעשות ממנו סלמי הוא לא יכל להגיד את השם המפורש, אז תגיד את השם המפורש? אז הוא אומר לר'

הביא לנו 300 קילו דגים לחתונה של גולדבלום, היה דגים בלי סוף, היה שלושה ימים היה שבועות ושבת, שבועות היה ביום רביעי בתשע"ג אחרי זה יום חמישי היה החתונה, שבת היה שבע ברכות אז הוא הביא לנו 300 טון דגים נחמן ביטון אחרי זה הוא סיפר שהוא טס מאיסטנבול לקייב פתאום האווירון התחיל ליפול, קוראים לזה כיס אוויר אז הוא קם ואמר כולם אחרי "כי תעבור במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכווה ולהבה לא תבער בך" שלוש פעמים וכל האווירון התרומם. אדם אומר את

הירש תגיד אתה את השם המפורש אז ר' הירש אומר גם אני לא יכול, אז הוא אומר לו אז מה אתה זוכר? א' ב', תגיד א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח', פתאום שמעו שהFBI הגיע, זה היה טלפון כשר או לא טלפון כשר? איך התקשרו לFBI אתה לא יכול לזכור? אני חושב שמותר טלפון לא כשר כי הם לא גולשים אין חשש, אני לא יודע אם זה היה טלפון כשר, FBI הגיע, הם כבר קשרו אותם לעצים עם סכינים, ביידן אמר שזה בסדר זה דבר הומניטרי אבל טרמפ אמר שזה לא בסדר.

כי עכשיו UN (אונרא) יש להם איזה אלפיים כולם חמסניקים אז כבר 13 חודש הולכים לאו"ם, 15 חודש, יש את התמונות של כולם שרצחו יהודים ואומרים לא, זה הומניטרי זה דווקא אחד ממטרות הארגון מה אתם רוצים? זה ארגון של חסד אז אם חסד זה חסד ראשון זה לחסל יהודים זה החסד הראשון, כמה שיש פחות יהודים בעולם יהיה יותר שלום.

היטלר אמר אתה מחסל יהודים תראה שיהיה שלום הוא רק דיבר [משלום] הוא קיבל פרס שלום יש

לי פה את הספר הוא קיבל פרס שלום הוא קיבל פרס, הוא אמר דבר ראשון לחסל את היהודים ואז העולם יהיה נקי מסמים ולכן צריכים לרצוח שש מיליון יהודים בשש שנים אז אונרא UN גם רצחו יהודים אז באו"ם אמרו זה משהו הומניטרי, מחר מעיפים אותם, בזכות טרמפ מעיפים אותם, ביידן לא נתן, זה ארגון חסד מה הפירוש? אתם הולכים לסלק ארגון חסד, מילא יהודים נגד חסדים אבל גם לאחרים אתם לא נותנים לעשות חסד, עינו רעה בו ובאחרים, רק חסד עושים, גם אתה נגד חסד? אתה בעד חסד אז אתה דווקא בסדר, אבל הם זה ארגון של חסד, ארגון בין לאומי של חסד הכי גדול בעולם, מחר הם כבר כולם עפים כבר לא נשאר כמעט אחד רק לקחת את הרהיטים לקחת את החומר את המסמכים.

אז עכשיו מדברים שעכשיו הוא צריך לרדת מאה מטר, יש עשר שניות ואומרים את השם המפורש אז לא הבעל שם טוב אמר את השם המפורש ולא ר' הירש אז אמרו א' ב' אז הגיע

המפורש ואז הוא ירד לאט לאט התיישבו על הסוסים ועל הפרדות וישבי אח של גוליית הוא היה גואל דם הוא רודף אחריהם אז הוא כבר כמעט תפס אותם אמרו לו יש לך דרישת שלום מאמא שלך, דבר ראשון להעביר דרישת שלום מאמא, העבירו דרישת שלום מאמא ואז אמרו תסתכל יש לך דרישת שלום מאמא ואז הוא קיבל את הדרישת שלום והוא התבלבל, פתאום הוא ראה את אמא שלו מתה מסכנה זה אני לא רוצה לספר לכם זה לא סיפור יפה.

שבת בשלח תשפ"ה

קידוש אחרי התפילה

[14] כל בת הכי קטנה אפילו

FBI וכל השודדים ברחו, אולי זה CIA אני לא זוכר בדיוק, מה זה היה CIA או FBI ? זה היה אליהו הנביא ואז הוא חתך את החבלים ושם אותם באוניה זה נספר לכם בשביעי של פסח את כל הסיפור, עכשיו רק קצרנו לכם.

אז עכשיו הוא רואה את דוד עץ באוויר, שם המפורש, הוא קודם אמר את השם המפורש כדי להגיע לדוד, עכשיו הוא אומר פעם שניה עוד פעם את השם

מראי מקומות והערות

הרב היה בכלל ברמב"ם, בר' חייא ובר' עקיבא. 10 אלף אנשים נסעו לרמב"ם גם לרב מותר להתפלל שחרית ברמב"ם. [אחות של מורינו הרב] אין לה אבא ואמא, אני לא יודע מי לקח אותה, אח שלי היה מתקשר אליה כל פעם לחזק אותה, עכשיו [שנפטר] גם את זה אין, אז חייבים לנסוע אליה כל פעם לחזק אותה, המצב מתדרדר מיום ליום, פשוט נורא. אז הרב נסע להתרים את הרמב"ם ואת ר' עקיבא ואת ר' חייא, כל אחד שני מיליארד, כי כל החיים הם אספו כסף, אז זה שם אז באמריקה שואלים עד מתי יהיו כאן כאלה מסירות, כל סאטמר כי לאדמו"ר

¹⁴ הרב יצא לתפילה והתחיל לדבר על הפשקאויל ואז לקח את הפשקאויל ביד והתיישב והתחיל לקרוא בלשון מליצה ובטון של צחוק מהעניין, בקול "חדשות" הנעשה בעולמם של שובי בנים. עכשיו נעשה פורים מוקדם, נקדים את הפורים, 35 יום עכשיו י' שבט, "הרב יצא ביום שני וכו'" ע"פ הפרסומים הרשמיים" לא דובים ולא יער, לא היה ב"ח בכלל זה הכל פאטה מורגנה הדבר טעון בדיקה, אם היה ב"ח בכלל. המסר פשוט; שלא יולכו אותכם שולל, אתם פשוט אנשים תמימים פשוט מוליכים אותם שולל. "בבוקר הרב התפלל בכרמל", יש עדי ראייה

הרן שרצה לראות מי צודק, אם אברהם צודק ויצא מכבשן האש – בין המשפתיים.

(מישהו אמר לרב אולי בין הסוגיות) הרב אמר בין המשפתיים כמו חמורים, חמור חמורתיים, לא בין הסוגיות, "זבולון עם חרף נפשו למות" "נפתלי על מרומי שדה – דן למה יגור אניות, דן זה דניה, אמר לי מיכאל גלהר שדן זה דניה, לכן בשואה הם הצילו את כל היהודים. מישהו אמר לרב על אירלנד שהיום שונאים יהודים, הרב אמר הם שם כולם קתולים לכן הם שונאים יהודים שם. אצל

שפחה היתה יותר מיחזקאל בן בוזי, "ראתה שפחה על הים" הרמב"ם כותב שכל בת היתה נביאה כל בת היתה יותר גדולה מיחזקאל הנביא, דבורה חידשה את הפריעה, עד אז היו עושים רק חיתוך כמו הערבים שעושים רק חיתוך, אז אתה תלמד לעשות חיתוך. אז דבורה הנביאה היתה אישה הכניסה את כולם "לפלגות ראובן גדולים חקרי-לב שופטים פרק ה פסוק טז למה ישבת בין המשפתיים, ראובן ישבו בין המשפתיים הם על ההרים לראות מי מנצח, 'גדולים חקרי לב' כמו

מראי מקומות והערות

שלהם אין דבר כזה.

אותם היו הורגים. הרב כל הזמן מזכיר בשיעורים את הקשה שהייתה פעם, אצל קורח, אשתו של און הורידה את המטפחת אז כולם ברחו אז לא נתנו לו להיות המרצה, צפניה העיף אותו כי הוא היה צריך להיות המרצה הראשי נגד משה רבינו אותו היום, היום הכל הפוך.

חולדאי צריך להעיף אותו, כי עכשיו קרן מור כתבה לי שהיא ניסתה לפתוח סמינר בת"א, אז הוא שמע שזה שובו בנים ומיד סגר את זה.

אז הרב ברוך כבר ברכת האילנות ביום שני, בדרך להדסה, כי שרואים אפשר כבר לברוך, כל הדרך מלאה שקדיות.

עכשיו יצא פסק של הרב זילברשטיין, הוא אומר שמי שרואה חטוף או חטופה יכול לברוך שהחיינו, אם הוא מסתפק אז שיברך על בגד חדש, כי הם היו 15 חודשים בשבי בתנאים נוראיים, הם עברו זוועות כאלה, כיבו עליהם סיגירות, הרביצו להם, עם נשקים, והתעללו בהם, התעללו בבנות. יקך 80 שנה לספר מה היה שם אי אפשר לדבר מזה בכלל כמו בשואה 80 שנה אי אפשר לספר את הזוועות.

הנה ברקוביץ, בעין הנציב איך קוראים למי שנרצח שם פרידמן? משפחה עם 6 ילדים.

הקתולים אסור להתחתן פעם שניה יש חוק שאסור, אם מישהו מתגרש אסור לו להתחתן יותר.

דיבורים

מישהו עלה לתורה וסיפר לרב שיש לו שושנה, הרב אמר זה הכל בגלל הסוכר, אסור לאכול סוכר ולחם, כי הכל נהפך לסוכר מגיל 20 אסור לאכול לחם

[אחד ווידוי דברים אצל מורינו הרב, ואז אמר לו מורינו הרב:] שבת שירה נמחלים כל העבירות כפשוטו שרואים את הצדיק הכל נמחל מעכשיו מפסיקים לעשות עבירות.

פרוע פרעות מי אמר בפרוע מרעות? דבורה כי הכניעה את הסט"א.

מישהו סיפר לרב על איזה פרשיה, שאל למה הרב מזכיר רק את מעשה שכם שהרגו עיר שלימה ולא את זה שבפילגש בגבעה בגלל אישה אחת השמידו עיר שלימה, הרב אמר אני מזכיר כל הזמן בשיעורים בחתכו אותה ל12 חתיכות, אתה לא מקשיב לשיעורים, א"א להבין את הקדושה שהייתה פעם בגלל סיפור כזה כמעט השמידו את כל שבט בנימין, הרגו את כולם חוץ מ 600 בחורים שברחו לסלע רימון, אם הם לא היו בורחים גם

פעמים "וישמע אלוקים" וידע אלוקים" 5 פעמים, גם במבול כתוב 5 פעמים אלוקים כי זה אותם נשמות שחזרו, אז למה כתוב 430 ובפועל היה רק 210? והשעבוד היה רק 86, מאז שנולדה מרים? אז זה כנגד שם אלוקים אחד! כי רק חמישית יצאו כי השעבוד, [תיקנו רק אלוקים אחד], היה רק שם אלוקים אחד, כי באמת כל הנשמות היו בבת אחת, כי נולדו שישה בכרס אחת, אז היה רק 86 שנה.

(במלווה מלכה הרב הרב חזר על העניין והוסיף שזה היה בזכות משה, שה' אמר למשה רק הוא יכול לגאול את עם ישראל, כי משה גימטרייה 345 ואם מורידים מה 430 את ה 345 זה 86, שזה השנים של השעבוד).

למה אתה לא בא להתפלל ערבית, כל פעם שאתה לא בא אתה מפסיד [ולא מצליח לארגן] 10 אוטובוסים [לשכך], אז זה כבר מאה, כי כל פעם שאתה לא בא אתה לא שומע אם הרב אומר לא לנסוע אז אין שמירה של הרב אז זורקים אבנים ויש להם אם 16 וקלצ'ניקוב וטומיגן, אז טוב שאתה לא בא, וטוב שאתה מפסיד את האוטובוסים ככה יהיה בעיה.

שבת בא תשפ"ה

כתוב בברית בין הבתרים "ועבדום ועינו אותם 400 שנה" אז איך בפרשה זה נהיה 430, מי שינה את זה ל 430? למה 430? אז האר"י כתב שזה כנגד 5 שמות אלוקים $(430 = 5 * 86)$ כי הם פגמו ב 5 אלוקים, זה שכתוב 5

והתקדשתם

בסוף האדם ישלם על התאוה - בילדיו

יֵצֵא מִשֶּׁה רִבְנוּ, כִּי כָל עַם יִשְׂרָאֵל כָּבָר
נִשְׁאָב לִפְנֵים, נִשְׁאָב, נִשְׁאָב לְתוֹךְ
הַמָּמָאוֹת, לְתוֹךְ מָמָאֵת מִצְרַיִם, עֲמֶלֶק
זֶה מִצְרַיִם, עֲמֶלֶק זֶה הַמָּמָאָה, עֲמֶלֶק זֶה
אֶפְלוּ אִם מִשִּׁיחַ מִגִּיעַ עוֹד תִּהְיֶה
מִלְחָמָה עִם הַיֵּצֵר הָרָע, לֹא מִלְחָמָה
כְּמוֹ הַיּוֹם שֶׁאֲדָם חוֹמָא בְּאִשֶּׁת אִישׁ
וְכִכָּה, אֲבָל יִהְיֶה מִלְחָמוֹת, הַמִּלְחָמוֹת
יִהְיוּ. כִּי בְּפִי מִה שֶׁאֲדָם נִלְחָם כָּכָה הוּא
זוֹכֶה לִילָדִים צְדִיקִים קְדוֹשִׁים
וּמְהוֹרִים .

אָדָם צָרִיד לְדַעַת שֶׁהַיֵּצֵר הָרָע זֶה לֹא
שֶׁפֶתְאֹם מִתֵּר, הַיֵּצֵר הָרָע הוּא תָמִיד
אֶסוּר, לֹא מִשְׁנֶה לִפְנֵי הַנִּשְׁוֹאִין / אַחֲרֵי
הַנִּשְׁוֹאִין, הַיֵּצֵר הָרָע הוּא יֵצֵר הָרָע,
הוּא לֹא... זֶה לֹא שֶׁ"הַתְּחַתֶּנֶת" — הַכֹּל
מִתֵּר, וְאִזּוּ [אִם חוֹשְׁבִים כֵּךְ] יוֹצֵאִים
יִלָּדִים אוֹטִיסְטִים וּמוֹנְגוּלִים וְדְבִילִים
וּכְעָלִי מוֹמִיין, וְאִנְשִׁים לֹא מְבִינִים מִדּוּעַ,
אֶפְלוּ [אִם הַתְּנַהֲגוּ בַקְדוּשָׁה, אֲבָל]
אַחֵר כֵּךְ, אַחֲרֵי עֶשֶׂר שָׁנִים — אִם לֹא
מִתְּנַהֲגִים בַּקְדוּשָׁה, הַיֵּלֵד מְקַבֵּל כּוֹיָה,
נִשְׁפָּךְ עָלָיו דוֹד שֶׁל מִים רוֹתְחִים, הוּא
נִפְגַּע מִחֲמֻגְהִין, אֲנָשִׁים לֹא מְבִינִים; מִה

שְׂבִיעִי שֶׁל פֶּסַח אִזּוּ הִיָּה קְרִיעַת יָם סוּף,
וְנִבְקְעוּ כָּל מִימוֹת שְׁבַעֲוָלָם. מִה
שְׂמוּעָה שְׂמַע יִתְרוֹ? יִתְרוֹ שְׂמַע קְרִיעַת
יָם סוּף וּמִלְחָמַת עֲמֶלֶק. [וּלְכַאוּרָה
קֶשֶׁה מִדּוּעַ הַתְּגִיד אַחֵר מִלְחָמַת
עֲמֶלֶק וְלֹא מִיד אַחֵר קְרִיעַת יָם סוּף
שֶׁהִי גַם מוֹפֵלָא שְׂרָאוּ בְּכָל הָעוֹלָם?
אֵלָּא] כִּי קְרִיעַת יָם סוּף גַּם גּוֹי יִכּוֹל
לְעֲשׂוֹת, אֲבָל מִלְחָמַת עֲמֶלֶק — זֶה גּוֹי
לֹא יִכּוֹל, הַגּוֹי הוּא כָּלוּ עֲמֶלֶק. עֲמֶלֶק זֶה
לֹא הָמָן וְלֹא פֶרַעַה, עֲמֶלֶק זֶה רַק הַיֵּצֵר
הָרָע, זֶה עֲמֶלֶק, זֶה "מְחָה תְּמָחָה אֶת
זָכֶר עֲמֶלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁכַח".
אָדָם צָרִיד לְדַעַת שֶׁהָמָן זֶה רַק תּוֹצְאָה
שֶׁל יֵצֵר הָרָע, הָמָן זֶה תּוֹצְאָה, זֶה לֹא
זֶה לֹא מִצִּיאֹוֹת, זֶה עֶרְפֵּל [זֶה רָאָה
יִתְרוֹ שֶׁרַק עִם יִשְׂרָאֵל יִכּוֹלִים לְהִילָחֵם
בִּיצֵר הָרָע] .

אֲנָשִׁים כָּבָר — חוֹיִן מִשְׁכַּח לָוִי — כָּלֵם
כָּבָר עֲבָדוּ עֲבוֹדָה זָרָה. אִזּוּ הוּא (- מִשֶּׁה
רַבִּינוּ) רָאָה אֶת [הַשְּׂכֵמִים] רְאוּבֵן
שְׂמַעוֹן וְלָוִי שֶׁכְּתוּבִים בַּפָּרָשָׁה וְאֵרָא,
שֶׁהֵם הִיחִידִים שֶׁלֹּא עֲבָדוּ עֲבוֹדָה זָרָה,
וּבְעֶקֶר לָוִי. לָכֵן, מָלוּ יֵצֵא אֶהְיִן הַכֹּהֵן,

פתאם הילד נזוק? — כי האבא הולך אחרי היצר הרע, האבא חושב שהיצר הרע מתר, אז זה ...

עכשיו אדם רוצה אשה ופת תאר, אבל תדע לך שיהיה לך אבשלום. בסדר, אדם הולך לצבא, למלחמה, הוא מתגייס לצה"ל, הוא נהיה משגוע — משגוע שלם / חצי משגוע, אבל תדע לך שיהיה לך ילד "אבשלום" — שהוא יבא להרג אותך. ודוד נהיה מצרע חצי שנה אחר כך ...

אז אדם צריך לדעת שהיצר הרע הוא יצר הרע, זה המלחמה, זה היציאת מצרים, זה החמץ. מה זה החמץ? אדם אבל טפה חמץ... אז אמרנו אתמול בשעור [במלחמה מלכה] שלוקחים את החי"ת, כי [אם נכשלים באכילת חמץ] ה"ה"א נהפך לחי"ת, ה"ה"א של ה-מצה, ה"ה"א רגל שמאל היא פתוחה למעלה, אבל אם אדם אוכל חמץ אז זה מתחבר למעלה — נהיה חי"ת. אז

מה עושים? אז על ידי הצדיק — הצדיק יכול לקחת את החי"ת ולשים בין המ"ם והצדי"ק [ונהיה מחץ]. במקום שה-ח' תהיה לפני מ' צ' ויהיה חמץ], אז רק הצדיק הוא יודע איך את זה לעשות, שלקחת את החטא אחרי שאדם כבר נכשל, אדם כבר הפך את ה"ה"א לחי"ת, אז הוא לוקח את ה"ה"א [שנהפכה כעת ל-ח'] הוא שם את זה בין המ"ם והצדי"ק אז נהיה "מחץ" — "ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת" (במדבר כד, יז). [כלומר אפילו חטא אדם חטא כל כך חמור כאכילת מצה שאין לשער גודל הפגם, שפוגמת בנשמה עד עולם (ראה הערה), אף על פי כן על ידי שאדם מגיע לצדיק שמלמדו איך להגיע לתשובה גמורה, לא רק שנעשה תיקון לחטא הפרטי שעשה, אלא נעשה תיקון כללי וכללי כל הסטרא אחרא שנקראת בני שת]. (שעור מתשפ"ג).

איך באמת מגיירים גרים כמו יתרו?

בניהם של תלמידי חכמים אינם תלמידי חכמים? משום שלא ברכו בתורה תחילה, הרב'ה מגלה שם שאדם בא

ברגע שאדם לומד גמרא אז כל עם ישראל עושה תשובה, כל עם ישראל מתעורר, הרב'ה אומר בתורה י"ד למה

השמיים, ה' נתן כח למכשפים ולעובדות זרות ולכמרים להעמיד חמה באמצע השמיים.

יתרו ידע את כל סוגי העבודות זרות שבעולם, כל עבודה זרה יש לה כח לרפא יום אחד, אם אדם חולה בשיתוק ואחד חולה בסרטן, אחד יש לו אירוע מוחי, ואחד יש לו דום לב, אחד יש לו דלקת פרקים, ואחד יש לו פרקינסון, לכל אחד יש מחלה אחרת, ה' מחלק את המחלות לשש מאות אלף אנשים, אז יש שש מאות אלף סוגי מחלות, ויתרו ידע כל עבודה זרה מתי היא יכולה לרפא, ה' נתן לכל עבודה זרה כח לרפא ביום מסוים ובשעה מסוימת, וכל אחד היה בא ליתרו, והוא אמר להם: טוב, אתה תחכה ליום הזה, ואתה תחכה לפסל של הנחש, ואתה תלך לצפרדע, [כלומר לכל מחלה היה זמן מסוים שפסל מסוים יכל לרפאות אותו, ויתרו ידע כל מחלה לאיזה פסל צריך ובאיזה זמן יש לו כוח].

אז יתרו ידע את כל הסודות של העבודות זרות מתי הם יכולים להשפיע, כל עבודה זרה מתי היא מרפאת, יש יום אחד בשנה שהיא מרפאת, אנשים באו אליו והוא אמר להם אתה תלך לפה ואתה תלך לשם.

בזוהר חרש כתוב שאחד רצה לראות, אחד הלך לכנסיה, למנזר, למסגד, למקום ששם מרפאים מחלות, הוא היה

לעולם להחזיר את כל העולם בתשובה. וכשיתרו חזר בתשובה אז נהיה קידוש ה' בכל העולמות, עוד שבועיים במנחה אנחנו נקרא במנחה יתרו, יתרו הוא היה אפיפיור והוא לא היה שר, הוא היה אפיפיור של כל האפיפיורים, הוא היה הכומר הראשי של כל הכמרים, הוא ידע את כל העבודות זרות, כל סוגי העבודות זרות שיש בעולם, יש זבוב ויש נחש ויש עקרב, יש כל מיני עבודות זרות, בסין יש כל סוגי העבודות זרות וגם ביפן יש שנת הכלב ושנת החזיר ושנת הנחש, הם מחלקים את השנה לעשרים וארבע חודשים אז יש להם עשרים וארבע חיות במשך השנה, ואחרי זה מחזורים [של שנים שכל מחזור גם מרמז על חיה אחרת], יש מחזור עקרב, ומחזור סרטן, ומחזור נחש, כל סוגי החיות יש להם, ויתרו ידע את כל סוגי החיות.

למה [ה'] נתן כח לכל החיות עד שהטעו את אומות העולם? כי ה' עשה - "אֲשֶׁר לֹא יֵדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם" (דברים כט, כה), אומר רש"י כדי להטעות אותם, ה' נתן לעבודה זרה כח, הגמרא אומרת בעבודה זרה בדרך נ' אולי שהוא בא בחלום למישהו, היה בַּצֶּרֶת, לא היה גשם, תשחטו בן אדם ויהיה לכם גשם, שחטו בן אדם ונהיה גשם, אז הגמרא אומרת זה הכל מעשה שדים כדי להטעות אותם, אומרים בסנהדרין דף צ' שהמכשפים מעמידים חמה באמצע

יהודי מאוד חולה עם כל המחלות שבעולם, והוא נכנס לכנסיה ושכב בין החולים, ובלילה הוא לא יכל להירדם, יהודי לא נרדם בלילה, יהודי יכול לישון שעה אחת וישר מתעורר, כי צריכים לקום חצות וללמוד עד הבוקר, ואז הוא רואה אחד שהולך ומורח על כל אחד משהו, אמר לו [אותו יהודי] תמרח גם עלי. לא, אתה יהודי, אני שד הוא אומר, כך מביא הזוהר חדש בדרך י"ד, אני שד אני מטעה אותם, הם חושבים שאני וריפאתי אותם אבל אני בכלל לא מרפא אותם.

יתרו היה ראש האפיפיורים וברגע שיתרו התגייר... [נהיה קדוש ה' בכל העולמות]. הוא התגייר והבנים התגיירו חוץ מבלק, בלק גם היה הבן של יתרו, הזוהר אומר בבלק שהוא היה הבן של יתרו והוא לא רצה להתגייר, אבל כל הבנים התגיירו, היה לו שבע בנות וכולם התגיירו, ציפורה התגיירה.

אז הרב'ה שואל איך מגיירים? איך? מה הולכים למדיין ומדברים עם יתרו? עושים שיעורים בליקומי מוהר"ן במדיין? לא! אומר הרב'ה - לומדים בכוונה! לומדים גמרא! על שלא ברכו בתורה תחילה, כל אות [שלומדים] משהו מתעורר בתשובה, כל האנשים בעולם [מתעוררים], גוים, יהודים, ועובדי עבודה זרה יש להם שורש, [יש להם] אות בתורה, אות בגמרא.

ברגע שאנחנו לומדים גמרא, אמרנו שתיים עשרה וחצי שעות אז אנחנו בדיוק מגיעים לשש מאות אלף אותיות, אדם למד משמונה עד שמונה וחצי, ועשה התבודדות ואמר תהילים אפילו, אז מתעוררים שש מאות אלף אנשים מכל רחבי העולם בתשובה, בכל יום ויום במשך שנה, ומוזה נהיה מלאכים.

וזה שאומרים [בליל שבת:] 'שלום עליכם', אומרים את זה למלאכים שבראנו במשך השבוע, במשך השבוע אדם למד שתיים עשרה שעות וחצי [בכל יום], אז הוא ברא שש מאות אלף מלאכים, בשש ימים זה שלוש מיליון שש מאות אלף מלאכים, ולהם הוא אומר 'שלום עליכם', הוא צריך להגיד להם: 'שלום עליכם', אם לא הם לא מברכים אותו, [וכן צריך להגיד להם:] 'ברכוני לשלום', 'צאתכם לשלום', שילוו אותו כל השבת, ושיוכל לבוא בשבת להתפלל, מתחילים בארבע וחצי וגומרים בעשר וחצי, שש שעות תפילה, קריאת התורה עם השיעור זה יותר שש שעות תפילה, בשש שעות [תפילה] אפשר להחזיר את כל העולם בתשובה.

הרב'ה אומר לא צריכים להגיד שיעורים, שיעורים בגמרא זה כן צריכים להגיד, כל אחד צריך לפתוח ישיבה, כל בחור שיוצא מפה ומתחתן בגיל 18-19 הוא כבר צריך להיות ראש ישיבה, ולדעת את הש"ס בעל פה, אלפיים שבע מאות דף, ואז הוא פותח עוד ישיבה, עם עוד

[כתוב: "וְשָׁמַע יִתְרוֹ" (שמות יח, א)] מה שמע יתרו? קריעת ים סוף ומלחמת עמלק, למה קריעת ים סוף ומלחמת עמלק, ולא קריעת ים סוף לבד? לא, קריעת ים סוף לבד זה לא מספיק, כי [אחר כך] עשו עגל, בט"ו [ניסן] יצאו [בני ישראל ממצרים] ובכ"א שביעי של פסח עברו את הים, וכשהגיעו - מיד ב"ז תמוז עשו עגל, עבר אייר סיוון, שלושה חודשים כבר עשו עגל, כי בכ"א ניסן עברו את הים, וי"ז בתמוז עשו עגל, אז מה עזר קריעת ים סוף? לא עזר כלום! [על כן קריעת ים סוף לבד לא גרמה ליתרו לבוא לעם ישראל עד ששמע גם את ניסי מלחמת עמלק]. (שעור מתשפ"ג).

מאה בחורים, וכל אחד לומד שתיים עשרה וחצי שעות, מאה בחורים זה שישים מיליון, אז זוכים לשישים מיליון אותיות בכל יום ויום.

אז העבודה שלנו הרב'ה אומר בתורה י"ד, שלא ברכו בתורה תחילה, צריכים לכוון [בלימוד], אם לא מכוונים זה לא פועל, שאדם פותח את הגמרא [צריך לכוון ולומר]: 'אני מכוון עם אותיות הגמרא שאני לומד להחזיר את כל העולם, כל כדור הארץ, את כל הדורות בתשובה'.

יתרו ראש האפיפזורים מתגייר, אם עכשיו האפיפזור הראשי היה מתגייר היו מתגיירים עוד שני מיליארד אנשים, באותו רגע [שיתרו התגיר] התגייירו כולם, רק אחר כך זה החזיק מעמד שנה שנתיים.

הוספות ממורינו הרב שליט"א

וְאָמַר שָׁכַל אָדָם יָכוֹל לְזַכּוֹת לְבֹא לְמִדְרָגָה זוֹ. וּבְפִי הַנְּרָאָה מִדְּבָרָיו הָיָה שֶׁקִּדְּשָׁתוֹ שֶׁל עַצְמוֹ גָּבַהּ עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

צעטיל קטן

מורבינו הרב רבי אלימלך מליזענסק
זצוק"ל זיע"א

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם:

א. בְּכָל עֵת וְרִגְעַת שָׁהוּא פְּגוּי מִן הַתּוֹרָה, וּבְפֶרֶט שֶׁהוּא יוֹשֵׁב בְּטֵל לְבָדוֹ בְּחֶדֶר אוֹ

שבחי הר"ן יו

גַּם אָמַר שֶׁחֲזוֹנוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, קָשָׁה עָלָיו עֲנֵן זֶה. וְלֹא דִי שְׂאִין לוֹ שׁוֹם תַּאֲוָה בָּלָל, כִּי אִם אֲדַרְבָּא יֵשׁ לוֹ יִסּוּרֵין מִזֶּה מִמֶּשׁ כְּמוֹ יִסּוּרֵי הַתִּינוּק בְּשַׁעַת מִלְּחָה. כִּי מִמֶּשׁ יִסּוּרֵין אֵלּוּ יֵשׁ לְהַצַּדִּיק בְּשַׁעַת זְוֹנוֹ וְיוֹתֵר מִזֶּה. כִּי הַתִּינוּק אֵין לוֹ דַּעַת, עַל כֵּן אֵין יִסּוּרִים שְׁלֹו גְדוּלִים כָּל כָּךְ, אֲבָל הַצַּדִּיק שֵׁישׁ לוֹ דַּעַת יִסּוּרֵי גְדוּלִים מִחֲתִינוּק. וְזֶה הָיָה אֲצִלּוֹ דְּבַר פְּשׁוּט

שוכב על ממתו ואינו יכול לישן, והיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, וידמה בנפשו ויצויר במחשבתו כאילו אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדושת השם יתברך שוכר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יתרה בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עינים קשים ויפשטו עורו מפשרו להכחיש חס ושלום ביחודו, יסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדעתו ומחשבתו כאלו עושים לו בנזכר לעיל, ובזה יצא ידי חוב קריאת שמע ותפלה בדיון.

ג. גם בשעת אכילה והיחוד הקדוש יכוין בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצויר במחשבתו בנזכר לעיל, ותקפו ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל מהרגשת תענוג גשמי הנה שהוא מהצרת משכא דחויא, וכך יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע

אכילה והיחוד הקדוש לעשות לו העינים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם יתברך יותר מתענוג גשמי הנה, אך יתרה שיהיה דובר אמת בלבבו ויהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור, ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה חס ושלום.

פלא יועץ אות ז זווג

ומאחר שאין אשה אלא לבנים (תענית לא א כתובות נט, ב) וכל שלמות הולד במדות ובדעות תלוי בזמן הזווג ובכונת הזווג, אי לזאת לו בכח ולו בחיל יגבר איש לקים מצותו דבר בעתו ויתאמץ במצותו איש ואשתו לחשב מחשבות טהורות וזכות וברות, וזר לא יקרב במחשבות שום מחשבה זרה, כי קרוב הוא להיות בעילתו בעילת זנות ונפש הם חובלים ובנים זרים ילדו רעים וחטאים ומפשים בנים משחיתים כל מוס כס. ומה יתאונן אדם חי כשיש לו תרבות רעה בתוך ביתו גבר על חטאיו שהוא גורם רעה לעצמו. וזו רעה חולה ואכזריות גדולה יותר משוחטי הילדים, ואם היו יודעים הבנים שהוא גרמא להם בנוקים היו צועקים מרה עליו באמר, למה עכרתנו ובעזן חוללתנו. וכי ישאו את עינם, אב ואם נוטלים חלק בראש, כי הם אבות חטמאה ואין על הבנים כל כך אשמה, כי מאחר שהיסוד רעוע והשרש רע והקלפה בנפש לומה מה יעשה אותו הבן ולא יחטא, כי נפש רשע אותה רע, וצריך עמל וסרח ויגיעה רבה בלי האי, ואולי יוכל להפך טבעו ומונו הרע.

קדושות הפרישה

בעלי תשובה כיתרו – גדולים מכל הצדיקים

ככה בתמימות, צריכים לדעת את כל העבודות זרות ואת כל החכמות ואחרי זה שתבחר, אז הוא יבחר מעצמו - זה משהו אחר לגמרי, בעלי תשובה יותר גדולים מכל הצדיקים כיון שהם בוחרים מעצמם, יש להם את כל השבע חכמות, הוא יכול להיות פסיכיאטר, הוא יכול להיות באוניברסיטה, יכול להיות ראש ממשלה והוא בוחר להיות בחור ישיבה עד מאה ועשרים לשבת עם הגמרא, ולא להוציא את הראש מהגמרא, כל הראש! פשוט לא להוציא את הראש מהגמרא, כל הזמן אדם שואל מה צריך לעשות? לא להוציא את הראש מהגמרא! (מעלות הצדיקים).

כתוב: "ואשתו היהדיה ילדה את יצד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד" (דברי הימים א' ד, יח), אבי זנוח שהוא זנוח את כל העבודות זרות, כיון שמשנה עשה שבועה, אמרו למשה תקבל על עצמך לעבד עבודה זרה ולכן הנכד שלו (- גרשום) הוא עבד עבודה זרה.

אז [לכאורה קשה איך נשבע משה רבינו שבועה כזאת ליתרו, אלא] הכונה היתה שיתרו אמר לו שזה לא קונץ לעבד את ה'

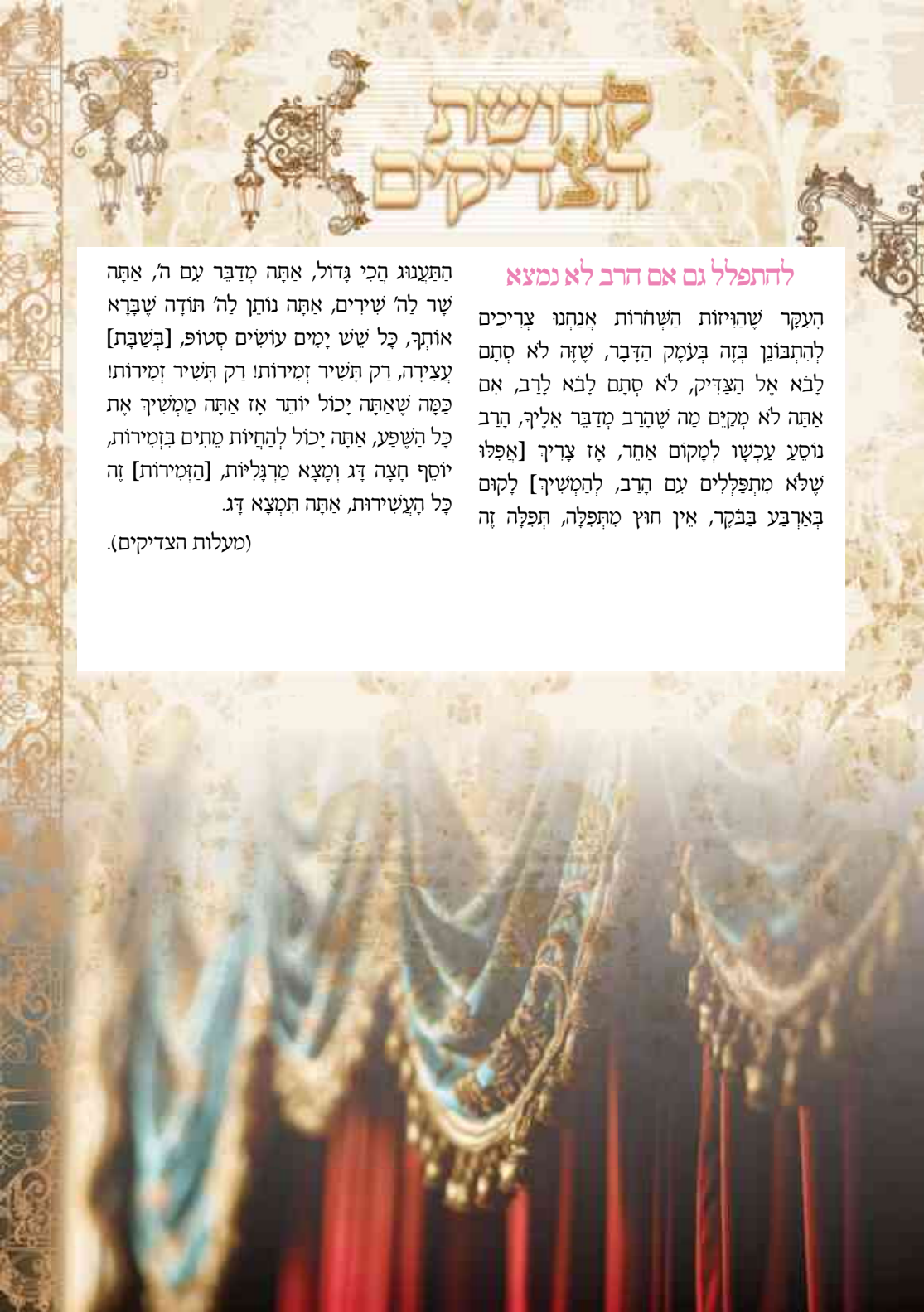

קדושת הצדיקים

להתפלל גם אם הרב לא נמצא

התענוג הכי גדול, אתה מדבר עם ה', אתה שר לה' שירים, אתה נותן לה' תודה שברא אותך, כל שש ימים עושים סטופ, [בשבת] עצירה, רק תשיר זמירות! רק תשיר זמירות! כמה שאתה יכול יותר אז אתה ממשיך את כל השפע, אתה יכול להחיות מתים בזמירות, יוסף חצה דג ומצא מרגליות, [הזמירות] זה כל העשירות, אתה תמצא דג.
(מעלות הצדיקים)

העקר שהזיות השחרות אנחנו צריכים להתבונן בזה בעמק הדבר, שזה לא סתם לבא אל הצדיק, לא סתם לבא לרב, אם אתה לא מקיים מה שהרב מדבר אליך, הרב נוסע עכשו למקום אחר, אז צריך [אפלו] שלא מתפללים עם הרב, להמשיך] לקום בארבע בבקר, אין חוץ מתפלה, תפלה זה

מילתא דבר יהותא

1: טארמפ: החלטתי שחייבים ללכת על פתרון שתי המדינות. הפלסטינים: וואו, באמת? טארמפ: כן, מצרים וירדן...

2: מי שלא רצה את בן גביר בממשלה – קיבל אותו בבית הלבן...

3: יאיר לפיד: אילו הייתי ראש ממשלה עכשיו – אז לא הייתה שנת בצורת השנה...

4: שאתה פוגש חבר ברחוב, ואין לך מה להגיד לו: " חם היום, אה? – " כן, חבל על הזמן". – אה, אה. – אה אה. ופה אתם נפרדים.

5: איש מתקשר בוכה כולו למשטרה: " אשתי נסעה אתמול עם האוטו, ולא חזרה..." שואל אותו השוטרי: "לאן היא נסעה?" – לא זוכר. מה צבע החולצה שהיא לבשה? – לא יודע, כחול אולי? – אוקיי, אדוני אתה יכול לתאר לי אולי את הרכב שהיא נסעה בו? – לקסוס, שתי מנועים, 200 כוח סוס, צמיגים שוודים, מושבים גרמניים מעור חמום, ומראות דינמיות. שקט השתדר לדקה שתיים, במהלכן האיש המשיך לבכות בקול... ואז השוטר אמר: אל תדאג אדוני, אנחנו נמצא את המכונית שלך...

6: מודעה שהתפרסמה בבניין שלי: לכל הדיירים בבניין! אני מבקשת להפסיק להתעלל 'בבעלי חיים'. בתודה, אשתו של חיים.

7: שתי נשים רבות על המושב האחרון באוטובוס. הכרטיסן מנסה לתת פיתרון למצב המבין, אך לא מצליח. לפתע צועק הנהג: שתשב השמנה!! השתיים נשארו עומדות לאורך כל הנסיעה... הבעיה נפתרה.

8: לאחר בדיקה ממושכת: ה"אני אהיה מוכנה ליציאה עוד 5 דקות" של נשים, וה"אני אגיע הביתה עוד 5 דקות" של גברים – הם בדיוק אותו דבר...

9: רק אשתי יכולה להגיד: "אתה רואה, שאתה לא שומע?"

10: גבר הלך לרופא שיניים, ונכנס בטעות ל"משרד עורכי דין". הגבר: כאן, עוקרים שיניים? המזכירה: לא, כאן 'פושטים את העור'!...

קדושת הצדיקים

הצדיק מגן על מי שלא חולק

על שום צדיק, אתה לא מוכן לחלק על אף אחד. אם אתה חלקת על איזה צדיק, אולי זה הצדיק האמת? אז הכל מתחיל [לכאוב] לך, אוטומטי, כי הצדיק מגן עליך, ששום דבר לא ידקר לך, הכל נעים, אתה מרגיש שהכל כף, מקבלים פה דירות מרחות | 1 |. (מעלות הצדיקים).

1...היו שמונה אנשים, או עשרה אנשים, הביאו להם תשע פספורטים כאילו זה עשר, ככה הם מחתימים, ואחד בלי פספורט, הוא לא שם לב כמה אנשים עוברים, הוא מגיש לו את הפספורטים, ו... בלי פספורטים בלי דרכונים. כפשוטו ככה היינו נוסעים לאומן, אתה מביא להם את הפספורטים הם מחתימים ולא יודעים כמה בכלל, תמיד היה אחד חסר, אחד עבר פעם בלי פספורט, הוא נתן את הפספורט למישהו והוא כבר עבר, הוא מגיע, הוא אומר מה איפה הפספורט שלך? הוא אמר אני לא יודע נתתי לחבר הוא כבר נסע. הוא כבר באוטובוס שם אני יודע, אמרו טוב טוב תעבור, תעבור, תביא לנו את זה בחזרה, שנחתום אותו, אז הוא הגיע לאומן שלחו אותו שם למשטרה של הדרכונים חתמו לו. הוא עבר בלי דרכון, סיפור אמיתי. ויש לנו עוד כמה כאלה סיפורים, בלי פספורטים, בלי דרכונים, הולכים עם הצדיק לא צריך פספורטים, לא דרכונים. לא שום דבר שיהיה, העיקר שיש לך שמירת עיניים, [ולזכות לשמירת עיניים] צריך ללמוד בעיון, בעיון, אתה צריך ללמוד בעיון.

למה מוכרים את יוסף? ועוד בשביל נעלים, [כמו שכתוב: "על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים" (עמוס ב, ו)] זוג נעלים! כמה עולה נעלים, מאה דולר, מאה חמשים דולר היום. אז לא היה להם מאה חמשים דולר? היה להם כבשים, היה להם מאות כבשים, מאות עזים. אי אפשר למכר איזה כבשה לקנות נעלים? ו[הרי עד המכירה, במשך] עשרים שנה הם הולכים בלי נעלים, והם לא מרגישים בכלל שזה כואב. יוסף היה בגיל שבע עשרה אז הוא (-ראובן) היה עוד שש, עשרים ושלש. הולכים על הקוצים על הברקנים, פתאום ביום אחד ברגע שמכרו את הצדיק נהיה להם כואב הכל. עד שלא מכרו את הצדיק, אז אפלו שלא יודעים מי זה הצדיק, אבל הם מאמינים שיש צדיק. אדם מאמין שפלוני... [צדיק, אפלו אם] אנהנו לא יודע מי זה הצדיק, ר' נתן כותב בהלכות הדברים היוצאים מן החי, אם אתה מאמין שיש צדיק, אפלו אם אתה לא יודע מי זה, אז הצדיק מגן עליך. אבל [בתנאי ש]אתה לא חולק

היפוד ילדים

להביא כמה שיותר ילדים

אדם רואה שהילד מוריד את הפאות, הוא רוצה למות, הוא רוצה להתאבד. למה? כי זה לא היה בקדשה, אז נולד ילד ליצר הרע, נולד בן לסטרא אחרא. אסור שאף ילד יוריד את הפאות, אין דבר כזה, זה הטבעיות – שהפאות גדלות מלבד, הפאות יותר גדולים מהזקן פי אין סוף, "ומחץ פאתי מואב" – על ידי הפאות. לכן אמרנו שפאה זה גימטריא 300, איי אתכם למדו שפאה זה 86? אני לא יודע... אני נגד חכמת הטבע, נגד חשבון. אני [יודע ש]בוחר כתוב שפאה גימטריא 300 – תשבר את הראש, מה זה ענין שלי... תחתך את השמונה לארץ / לרחב, עד שתגיע ל-300, מה זה משנה איה... יש המון אפשרויות. כל זה מסביר העץ חיים בדף סז, איך מ-86 נהיה 300. (שעור מתשפ"ג).

היו נשים שהתפללו מיד עם הגזרה "כל הבן הילוד היארה תשליכה" – שום אשה לא רוצה שיזרקו לה את הילד ליאור, אין דבר כזה. הגברים אמרו: מה? נביא ילדים ליאור? אבל הנשים אמרו: לא, הם יחיו! גבסל את הגזרה הזאת! אדם מתחתן, בשביל מה אדם מתחתן? בשביל להביא ילדים לעולם! בשביל להמשיך את הדורות! בשביל להוריד נשמותיו אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, כי יש מליאדי נשמות בשמים, טרליונים של נשמות, עד שהם לא ירדו אז אי אפשר להביא את הגאולה, צריכים להביא כמה שיותר ילדים – כמה שיותר נשמות, במסירות נפש, וברגע שמביאים אותם בקדשה – אז הם ילמדו תורה.

קדושת הבית

אשה צריכה ללמוד את הסיפורים שבגמרא

איך שנכנסו לארץ ישראל, כשמשוה אמר שבארץ ישראל לא יהיה ענני כבוד, משה רבנו הודיע לכלם מיד שיצאו ממצרים שפה לא יהיה ענני כבוד, לא יהיה ענני כבוד בארץ ישראל אז כלם נבהלו, המרגלים אמרו לא נכנסים, המרגלים שבתו, אני זוכר שהייתי אחד מהמרגלים, הם אמרו משה בלי ענני כבוד לא מסכימים להכנס, עושים שביתה לא נכנסים, אבל הם לא ידעו ש-"מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם גלחמו" (שופטים ה, כ).

(מעלות הצדיקים).

אשה [כדי לטהר את מוחה] צריכה ללמוד את ההלכות, את המדרשים, היא פטורה מגמרא אבל היא צריכה ללמוד את הספורים שבגמרא, 'מנורת המאור' מלקטת ספורים, 'צאינה וראינה' מלקט את כל הספורים, זה חבור לפני ארבע מאות שנה, צאינה וראינה זה כל הספורים שבגמרות ובמדרשים, כתבו את זה באידיש אבל עכשו תרגמו את זה לעברית, אשה צריכה לדעת את כל המדרשים, את כל הספורים.

אייל לבקן נדיר נצפה בארה"ב - תופעה שמתרחסת רק אחת לכ-30 אלף לידות!

ראש הממשלה בנימין נתניהו העניק לנשיא ארה"ב דונלד טראמפ ביפר מוזהב, במסגרת מפגש הפסגה המוצלח של השניים בבית הלבן בושינגטון.

מתכון לצרות?!

מעצבים יצרו מכנסיים ש"נופלים" מהם דולרים תמורת 50 דולר בלבד.

הביפר מסמל את החלטת ראש הממשלה שהובילה למהפך במלחמה ואת נקודת הפתיחה לשבירת רוחו של ארגון הטרור חיזבאללה.

הכפר הזה במרכז פולין, סמוך לעיר קראקוב, שמו Sułoszowa.

גרים בו ששת אלפים תושבים והם כולם גרים לאורך כביש אחד ארוך, מה שעושה את העיירה הזאת למיוחדת כל כך.

מצולם ממעל, הכפר נראה מסודר להפליא - כביש אחד ארוך העובר בין השדות, ולשני צידיו בתים מסודרים בסדר מופתי כמו שרשרת פנינים.

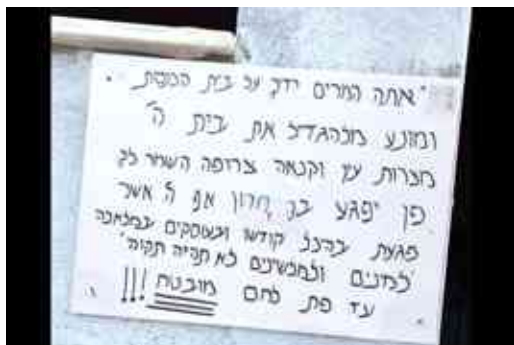

יש לי כדור שאני צריך
לקחת על בטן ריקה...
לא מצליח להגיע לזה..

לרווח שבין הקיר למיטה יש
פוטנציאל להכיל כל עצם
ביקום, חוץ מיד אנושית - -

אתה יודע אולי איפה אני יכול לקנות
מדד שמן חדש לאוטו שלי?
חמודי שיש לי כבר לא מגיע לשמן

"נפלאות דרך השווה"

נוסעים ט"ס לירושלים ויוצאים ממנה בדרך ירושלים חניון
משלמים בט"ס 5.5 עד בית הדרך
בבית הדרך נוסעים שוב להקרא את הרב כי כשנרדף בית הדרך -
ירושלים שנה עוד 5.5 ומסלולים גם ממנה בכל ירושלים. (בנימין
חוסכים) ש"ח כי משלמים 11 ש"ח במקום 12 בנתינת ישרות
בנ"ל בקוד בני ברק
שמוצאים בגמון (240 230) ושלמים בגמון שוב ריש ממנה במי
ברק

עוד נפלאות הדרך השווה:

הוישב מוסיף בן 25 רוצה לכתוב את חבר שנה חושב חזיר מוכות
להתאחד אצלו, הוא לא נאמר הנחות בחתונה ציבורית
הוא בורק במחשבוני דרך שנה ומנהל שמחה מספרת חד פעמית
מסלולת הנתיבות הני 80.1 ש"ח (נסעה מעל 225 ק"מ). בדיקות
רב 32 ש"ח מה יעשה?"

פתרון:

יצטייד בשני ברכוסו רב קו (רבי האכסני או שני אנונימים) כבר
אחד מהם יענה מספרת חד פעמית למרחק 120 ק"מ בעלות של 16
ש"ח.
לאחר מכן יענה משלילת הדרך בעלות של 16 ש"ח לאחר מכן חתונה
הנתיבות בעלות נוספת של 16 ש"ח.
(אפילו לא צריך לרדת ממוסלובים) בדיקה לחדר שנים שוקר
את הדרגים השני.
מסכנו של 48 ש"ח (הנחה של 64 נתיבים) באנושיות כחן
אסמון

הרגע הזה שאתה מבקש מחבר
לקחת אותך לבית.
והוא לוקח.

קדושה הגמרא

לא להוציא את הראש מהגמרא

הקדושה, כל הזמן הוא רק בתוך הגמרא, בתוך האותיות הקדושות, כל הזמן הוא רק מתפלל לה, רק חושב על ה', הוא רק רואה את ה', כל שניה הוא רואה את ה', כל שניה הוא חושב על ה', כל שניה הוא מדבר עם ה', כשאדם מגיע לכזה מדרגה שכל שניה הוא רק מדבר עם ה', כל דקה הוא חושב על ה', הוא לא מסיח דעת מה, "שויתי ה' לנגדי תמיד", [רואה רק] את ה' מול העיניים, הוא לא רואה שום דבר אחר חוץ מה, כלום הוא לא רואה חוץ מה, אין עולם בכלל, [כל רגע רק] צריך לדעת כי "ה' הוא האלהים", אין עוד מלבדו. (מעלות הצדיקים).

רישא דלא אתידע, לא לדעת כלום, לא שמעו כלום, לא ראו כלום, אדם צריך להגיע למדרגה שהוא לא רואה, ולא שומע, ולא מדבר כלום, הוא רק מבטל לה, אור הבטול, הוא מגיע לאור הבטול, שער החמשים, רישא דלא אתידע, שהוא לא יודע כלום, הוא רק לומד גמרא כל היום הוא, עשרים שעות נמצא בתוך הגמרא, לא מוציא את הראש מהאותיות הקדושות, זה כמו לקפוץ לאש, כשאדם לא מוציא את הראש מהגמרא זה כמו לקפוץ לאש, הוא לא מוציא את הראש מהאותיות הקדושות, לא מוציא את הראש מהגמרא

